

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૩૧ મું.

શાર્દૂલવિક્રિડિતમ્.

પૂજામાચરતાં જગત્રયપતેઃ સંધાર્ચનં કુર્વતાં ।

તીર્થાનામધિકંદનં વિદધતાં જૈનં વચઃ શૃણ્વતામ્ ॥

સદાનં દદતાં તપશ્ચ ચરતાં સત્વાનુકંપાકૃતાં ।

યેષાં યાંતિ દિનાનિ જન્મ સફલં તેષાં સુપુણ્યાત્મનામ્ ॥૧॥

“જે પુણ્યાત્માઓના દિવસો ત્રિજગતપતિ જિનેશ્વરની પૂજા કરતાં, સંધનું સેવન કરતાં, તીર્થોનું વંદન કરતાં, જિનવાણી સાંભળતાં, સુધાત્રદાન આપતાં, તપસ્યા તપતાં અને પ્રાણીઓપર અનુકંપા કરતાં વ્યતીત યાચ છે તેઓને જન્મ સફળ છે.”

સંવત ૧૯૭૧ ના ચૈત્રથી સંવત ૧૯૭૨ ના ફાગણ સુધીના ચંક ૧૨

પ્રગટ કર્તા

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા.
ભાવનગર.

વીર સંવત ૨૪૪૧-૪૨

શાકે ૧૮૭૭

વિક્રમ સંવત ૧૯૭૧-૭૨

સને ૧૯૧૫-૧૬

શ્રી ‘સરસ્વતી’ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ-ભાવનગર.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧)

અહારમામવાળાને કોરની છુટના પોસ્ટેજ સાથે રૂ. ૧-૪-૦

મુખપૃષ્ઠપરના ઉપમિતિભવપ્રપંચના વાક્યનું દૃઢ

વિવેચન.

ભગ્ય જીવની યોગ્યતા જોઈને જ્યારે તેને ઉત્તમ મુનિશ્રવણ તેની યોગ્યતા-નુસાર ઉપદેશ આપે છે. ત્યારે તે જીવો પોતાના ક્રિતને સમજનારા હોવાથી હજી જો કે પોતે સમ્યક્ત્વ પામ્યા નથી તો પણ ઉપદેશદ્વારા મુનિશ્રવણનો પોતા-પ્રત્યે વાતસદ્યભાવ છે એમ પોતાના મનમાં નિશ્ચય સમજે છે, તેમનામાં જ્ઞાન અત્યંત અધિક અને નિર્મળવર્તે છે એમ તેના હૃદયમાં ખાતરી થાય છે. એટલે પોતાની ઉપર થયેલી તેમના ઉપદેશની દૃઢ અસરને લીધે શુભવાસના વિશેષ પ્રગટવાથી ધન મેળવવા સંબંધી જે અત્યંત આસક્તિ આજ સુધી હતી તેને સ્વછ દે છે, દંડિયોના વિષયની આસક્તિ પણ મંદ થાય છે, એટલે પછી શુર ઉપર પ્રીતિ વધવાથી અને અવકાશ વિશેષ મળવાથી શુરમહારાજ પાસે જઈને વિશેષ ધર્મની પૃચ્છા કરે છે. ગૃહસ્થનો સામાન્ય ધર્મ તો તેણે આજ સુધી અંગીકાર કરેલોજ હતો તેથી માર્ગાનુસારી તો થયા હતા, હવે સમકિત પ્રાપ્તિની સન્મુખ થવાથી શ્રાવકધર્મ તેમજ સાધુધર્મને તે ઈચ્છે છે. પોતે આ પૃચ્છા શિષ્યભાવથીજ કરે છે એવી શુરને ખાતરી કરી આપે છે, પોતાના વડિલ માતા પિતાદિ પ્રત્યે પણ વિનયવાન થાય છે, તેથી તેની યોગ્યતા જોઈને શુર મહારાજ તેનાપર પ્રસન્ન થાય એ સ્વાભાવિકજ છે. પછી એવી રીતે પ્રસન્ન થયેલા શુર તેને શ્રાવકધર્મ અને સાધુધર્મ બંને ચથાર્થ સમજાવે છે. તે સાથે તે બંને પ્રકારના ધર્મ પ્રાપ્ત કેવી રીતે થાય તેના ઉપાય પણ બહુ સારી રીતે સમજાવે છે. (આ હકીકત અગાઉના વર્ષોમાં આવેલા મુખપૃષ્ઠપરના વાક્યમાં આવી ગયેલ છે તે વાંચી જોવી.) પછી તે ઉપાયો તેની પાસે ઘણી ઉલટથી અંગીકાર કરાવે છે અને તે ઉપાયોના સમ્યગ્ આરાધનથી અવશ્ય તે ભગ્ય જીવને ક્રમે ક્રમે શ્રાવકધર્મની અને સાધુધર્મની પ્રાપ્તિ થાય છે. અને તે બંને પ્રકારના ધર્મના સમ્યગ્ આરાધનથી તે પરિણામે સુક્તિસંપદાને પામે છે. તથાસ્તુ.

પુસ્તક ૩૧ માની વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

૧. પદ્યાત્મક લેખો. (૨૪)

૧. પ્રભુને કૃષ્ણાણુ પ્રાર્થના-આશીષ ઉદ્ગાર. (ન. ઠા. શાસ્ત્રી)	૧
૨. પિંહસ્થ ધ્યાનગર્ભિત શ્રી સુમતિજિન સ્તવન. (પ્રાચીન)	૨
૩. પદસ્થ ધ્યાનગર્ભિત શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન. „	૩૩
૪. રૂપસ્થ ધ્યાનગર્ભિત શ્રી સુપાર્શ્વજિન સ્તવન „	૩૪
૫. રૂપાતીત ધ્યાનગર્ભિત શ્રી ચંદ્રપ્રભજિન સ્તવન. „	૩૭
૬. વિનય પ્રબોધક અષ્ટક. (દુર્લભજી યુ. મહેતા).	૧૦૫
૭. આત્મોપદેશક પ્રસ્તાવિકે દુહા. (કવિ સાંકળચંદ)	૧૦૬
૮. શ્રી વિષે મનહર. (ખેમચંદ)	૧૨૫
૯. મહાવીર દેવની અપૂર્વ કૃષ્ણા. (કવિ સાંકળચંદ).	૧૩૭
૧૦. અતિ અવસરની આરાધના. (ચોપાઇ ૪૦) „	૧૬૧
૧૧. અયોગ્ય આચરણ તજવા વિશે (દુર્લભજી યુ. મહેતા)	૧૬૭
૧૨. સંસાર વિષે સવૈયો. (કવિ જાગચંદ).	૧૬૮
૧૩. વૈરાગ્ય પ્રબોધક અષ્ટક. (દુર્લભજી યુ. મહેતા).	૨૩૭
૧૪. સંતોષ અને લોભ (કુડગીયા). (દિલયુશ).	૨૩૮
૧૫. સુક્તિવધુને મનાવવા લાગ્ય જીવનો પ્રયત્ન. (રત્નસિંહ દુમરાકર).	૨૬૬
૧૬. જોનોનો પ્રાચીન અર્ધાચીન સમય. (કવિ-સાંકળચંદ).	૨૭૦
૧૭. મનમર્ષ્ટને ઉપાલંભ. (રત્નસિંહ દુમરાકર)	૩૦૧
૧૮. અભિષ્ટ-યાચના. „	૩૦૨
૧૯. અંતર-ભાગ વિવેક-સાળી. „	૩૩૭
૨૦. એવા વીર ક્યાં છે? „	૩૩૭
૨૧. મનોમંદિરમાં પધારના શ્રી વીરને વિરૂપિત. (રત્નસિંહ દુમરાકર).	૩૬૬
૨૨. આત્મ ઉપદેશ. (અમીચંદ કરશનજી).	૩૬૫
૨૩. ચંદરાગ્નએ ગુણાવગીષર લખેલ કાગળ. (દીપ કવિ).	૩૮૬
૨૪. ગુણાવગીએ ચંદરાગ્નપર લખેલ કાગળ. „	૩૮૮

૨. કથાનુયોગના લેખો. (૩)

૧. કુમારપાળ ભૂપાળ પ્રબંધ. (ઉપદેશ કલ્પવૃક્ષી).	૫૮
૨. ચંદરાગ્નના રાસ ઉપરથી નીકળતો સાર ૭૮-૧૧૨-૨૦૬-૨૪૩-૩૫-૨૬૮	
૩. શ્રીગુપ્તકથા.	૧૫૧

૩. સંવાદ સુદરાંતર્ગત સંવાદ. (૭)

૧. લક્ષ્મી સરસ્વતી સંવાદ.	૨૯૯
---------------------------	-----

(૪)

૨. શુંબ સુવર્ણ સંવાદ.	૩૨૬
૩. દારિદ્ર્ય પદ્ય સંવાદ.	૩૨૭
૪. લોક લક્ષ્મી સંવાદ.	૩૬૦
૫. સપુત્રા સિંહણ હાથણી સંવાદ.	૩૬૨
૬. ગોધૂમ ચણક સંવાદ.	૩૭૪
૭. પાંચ ઇંદ્રિયોનો સંવાદ.	૩૭૬

૪. ધાર્મિક લેખો (૧૩)

૧. જ્ઞાનસાર સૂત્ર વીવરણ (મુનિ કર્પૂરવિજયજી તથા લાંત્રી)	
બ્યાનાટક (૩૦)	૧૩૮
તપોડટક. (૩૧)	૧૬૪
સર્વ ન્યાયશ્રય અટક. (૩૨)	૧૬૬
ઉપસંહાર.	૨૩૯
૨. આવશ્યકક્રિયાનું ઉચ્ચ રહસ્ય (મુ. ક., વિ.)	૧૪
૩. દાનધર્મ	૩૦૨
૪. અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિચાર, અનાચાર આમી સમજ.,	૩૦૫
૫. પ્રમાદાચરણ.	૩૦૭
૬. અહિંસા-પરમો ધર્મ: (નેમચંદ ગીરધરલાલ)	૨૮૫-૩૧૮
૭. આવશ્યકતા સૂત્રો સંબંધી પ્રશ્નોત્તર (તાંત્રી)	૨૬૪
૮. પડાવસ્યક વિચાર ગર્ભિત સ્તવન સાર્થ. (મુ. ક. વિ.)	૩૧૭
૯. સામાયિક આવશ્યક. (દાળ સાથે.)	૩૧૮
૧૦. મુદ્દ દેવશુરની ઓળખાણ કરવા સંબંધી બે બોજ.,	૩૧૯
૧૧. સાધુ મર્યાદાપટ્ટક (શ્રી વિજયદેવસૂરિ.)	૨૭૮
૧૨. " (શ્રી વિજયસિંહસૂરિ)	૨૮૨
૧૩. ભક્તિ મિથે થતી આશાતનાઓ. (તાંત્રી)	૩૯૦

૫. નૈતિક લેખો. (૨૨)

૧. મુક્તમુક્તાવળી. (મુનિ-કર્પૂરવિજયજી)	
પ્રતિજ્ઞાપાલન. (૬)	૩૪
ઉપશમ (૧૦)	૩૭
ત્રિકરણશુદ્ધિ (૧૧)	૭૪
ઉત્તમ કુળ (૧૨)	૭૬
વિનય. (૧૩)	૭૭
૨. શત્રુનો અનુનય (નવમ સૌજન્ય) મૈત્રિક.	૫૭-૮૭-૧૧૯

(૫)

૩. સ્વચુલ્લ પ્રચ્છાદન (દશમ સૌજન્ય) મૌકિક. ૧૪૪-૧૭૨.
 ૪. કીર્તિપાલન (ચોકાદશ સૌજન્ય) " ૨૧૫-૨૫૪
 ૫. કેળવણી પ્રત્યે માળાપની કર્મ. (નરેતમ બી. શાહ) ૮૫
 ૬. સન્ન્યન મહાશયોને પ્રકૃતિવિકાર થતો નથી. (સુ. ક. વિ.) ૧૦૭
 ૭. સદ્ગુણ પ્રાપ્ત કરવા માટે કરવા ચોગ્ય પ્રયત્ન. " ૧૦૮
 ૮. શાસ્ત્ર ઉપદેશ યાને હિતશિક્ષા. " ૧૦૯
 ૯. શાસ્ત્ર યોધ. " ૧૧૦
 ૧૦. સાદી શિષ્યામણ. (તંત્રી) ૧૫૮
 ૧૧. જગતમાં ખરા ઉપયોગી આભરણો. (સુ. ક. વિ.) ૧૪૨
 ૧૨. ન્ય.યવૃત્તિ. (વકીલ નંદલાલ લલુભાઈ) ૧૮૧
 ૧૩. સત્યુચ્ચેના શુભ લક્ષણ. (સુ. ક. વિ.) ૨૦૪
 ૧૪. સદ્બોધ વચનમાળા (સવચંદ દામોદરદાસ) ૩૦૮
 ૧૫. સત્ય ને જિજ્ઞાસુનો શાસ્ત્રસંવાદ. (સુ. ક. વિ.) ૩૩૫
 ૧૬. સત્ય ને જિજ્ઞાસુનો ધર્મસંવાદ. " ૩૩૬
 ૧૭. શાંતિ ને સુમતિનો હિતસંવાદ. " ૩૩૭
 ૧૮. સુમતિ ને સુશીલનો તાત્વિકસંવાદ. " ૩૩૮
 ૧૯. સદ્ગુણી સ્ત્રી. (વકીલ નંદલાલ લલુભાઈ) ૩૩૯
 ૨૦. સદ્બોધ-ચેતી શકાય તો ચેત. (સુ. ક. વિ.) ૩૭૦
 ૨૧. નરપતિ પ્રમુખને હિતબોધ. " ૩૭૧
 ૨૨. સદુપદેશ—આપણી ઉન્નતિનાં સત્સાધન. " ૩૭૨
૬. ઉપદેશાત્મક લેખો. (૧૦)
 ૧. જ્ઞેતધર્મ સંબંધી સમજ મેળવવા બોધવચન. (સુ. ક. વિ.) ૮
 ૨. જ્ઞેનભાઈ બહેનોએ પાળવા ચોગ્ય નિયમો. " ૧૦
 ૩. અમર થવાની તીવ્ર ઇચ્છા. (તંત્રી) ૪૫
 ૪. મન સ્થિર કેમ થાય ? (દુર્લભદાસ કાગીદાસ) ૯૮-૧૨૬
 ૫. પર્યુષણાદિ પર્યોમાં થતા જીવદયા સંબંધી વિચાર. (સુ. ક. વિ.) ૧૭૦
 ૬. વિષયભોગના પાસમાંથી કેાણ બચી શકે ? " ૨૭૧
 ૭. ચેતી શકે તો ચેત-કાળ ઝપાટા દેત. " ૨૭૨
 ૮. વૈરાગ્ય જનક બોધવચન. " ૨૭૩
 ૯. પવિત્ર ધર્મનો પ્રભાવ. " ૨૭૪
 ૧૦. પાપસ્થાનકો સંબંધી ઉપદેશ. " ૨૭૫
૭. આરોગ્યતા ઉત્તેજક લેખો. (૨)
 ૧. ઉત્તમતા ને આરોગ્યતા પ્રાપ્ત્યર્થે નિયમો. (નેમચંદ ગીરધરલાલ) ૨૬૫

(૬)

૨. જૈનધર્મની કેટલીક પ્રવૃત્તિઓને તંદુરસ્તી સાથે ગાઠ સંબંધ. (તંત્રી) ૩૧૦

૮. સામાજિક લેખો. (૬)

૧. જૈનશાળાના કાર્યવાહકોને સૂચના. (સુ. ક. વિ.) ૧૨
 ૨. જૈનશ્રવેતાંબર કોન્ફરન્સના નવમા અધિવેશન વિષે. ૨૪
 ૩. જૈન આગમોદય સમિતિ. ૩૨
 ૪. શ્રીમહાવીર જૈન વિદ્યાલય. ૧૬૦
 ૫. જૈન આગમોદય સમિતિની સ્થાપના. ૨૧૩
 ૬. જૈનશાળા શિક્ષણક્રમ. (જૈનશ્રેયસ્કર મંડળ) ૩૩૦

૯. પ્રકીર્ણ લેખો. (૭)

૧. નવું વર્ષ. (તંત્રી) ૩
 ૨. લક્ષ્મી. (સુ. ક. વિ.) ૭
 ૩. હું પોતે (વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ) ૪૦
 ૪. કચ્છના જૈન સંપ્રદાય સંબંધી સામાન્ય અનુભવ (સુ. ક. વિ.) ૧૧૧
 ૫. પુરાણી વસ્તુઓની શોધખોળને જોનોની ફરજ. (ઇંગ્રેજ ઉપરથી) ૨૨૫
 ૬. ખમતખામણના પત્રો. ૨૩૨
 ૭. અનાથ વિધવાઓ માટે અપીલ. (ગાઈ વાલી વીરચંદ) ૩૬૬

૧૦. સ્વીકાર અને અવલોકન. (૬)

૧. શ્રી મહાવીર સચીત્ર અંક (પૂર્વાર્દ) ૬૭
 ૨. એક નિષ્પક્ષપાત અભિપ્રાય. (જૈનદષ્ટિએ યોગ વિષે). ૧૩૧
 ૩. શ્રી મહાવીર અંક (ઉત્તરાર્દ) ૧૮૬
 ૪. ગ્રંથાવલોકન. (શ્રી યુગાદિદેશના) ૨૬૭
 ૫. પહોંચને અવલોકન (મૃગાંકલેખા) ૨૬૬
 ૬. અભરાદિ પંચતીર્થીના રીપોર્ટનું અવલોકન. ૩૦૦

૧૧. વર્તમાન સમાચાર (૩)

૧. ભાવનગર જૈનવિદ્યાશાળા-કન્યાશાળા-ધાંગધરા સંઘના સમાચાર. ૩૦
 ૨. શેઠ દેવકરજી મુળજીને માનપત્ર આપવાનો ભાવનગરમાં મેળાવડો. ૧૩૩
 ૩. સમેતશિખર યાત્રાની સંગવડ. ૩૦૦

૧૨. ખેદકારક મૃત્યુની નોંધ. (૪)

૧. શેઠ હેમચંદ અમરચંદ અંક ૩ જો મુખપૃષ્ઠ
 ૨. ભાઈ પાનાચંદ ત્રીકમ તથા મણિલાલ મુળચંદ. અંક ૭ મો. ,
 ૩. ભાઈ મગનલાલ ખડુચરદાસ તથા વલ્લભજીભાઈ હીરજી ૩૬૪
 ૪. ભાઈ જમનાદાસ ડુંગરશી. ૩૮૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

તદિદં સન્મુનિચચનમાકાર્યં તે હિતક્રતુદયા જ્ઞકજ્ઞવ્યમિથ્યાદૃષ્ટ્યો
જીવા નિશ્ચિન્વન્તિ તેષાં જગવતાં સન્મુનીનાં વત્સલતાં, લઙ્કયન્તિ પરિજ્ઞા-
નાતિરેકં । તતો નિવર્તયન્તિ તદ્વપદેશનાવાપ્તશુજ્જવાસનાવિશેષાઃ સન્તો
ધનવિપયમૃદ્ધિપ્રતિવન્ધં, પૃચ્છન્તિ ચ વિશેષતો મુનિજનં તે ધર્મમાર્ગે, દર્શયન્તિ
શિષ્યજ્ઞાવં, રક્ષયતિ ગુરુનપિ વિનયાદિગુણૈઃ । તતઃ પ્રસન્નહૃદયા ગુરવસ્તેજ્યો
ગૃહસ્થાવસ્થોચિતં સાયુદ્ધશાયોગ્યં ચ પ્રતિપાદયન્તિ ધર્મમાર્ગે, ગ્રાહયન્તિ તદ્વ-
પાર્જનોપાયં મહાગત્તેન ।

હવમિતિજવપંચાકયા.

“ આ પ્રમાણે સન્મુનિનાં વચનને સાંભળીને હિતને ઝાણનારની જેવા તે ભદ્રિક અને
ભવ્ય એવા મિથ્યાદૃષ્ટિ છવો તે પૂજ્ય સન્મુનીધરની વત્સલતાનો નિશ્ચય કરે છે, અને
જ્ઞાનતા અધિકપણુને લુચો છે; પછી તે ગુરુના ઉપદેશથી વિશેષ પ્રકારની શુભ વાસના
પ્રાપ્ત થવાથી ધનના વિપયવાળી લોકની આસક્તિનો ત્યાગ કરે છે, અને મુનિજનોને તેઓ
વિશેષે કરીને ધર્મનો માર્ગ પૂછે છે, પેતાનો શિષ્યભાવ દેખાડે છે તથા ગુરુજનોને
(માતાદિકને) પણ વિનયાદિક ગુણોએ કરીને રક્ષન કરે છે. ત્યારપછી પ્રસન્ન હૃદયવાળા
ગુરુમહારાજ તેમને ગૃહસ્થાશ્રમને ઉચિત અને સાધુપણુને યોગ્ય એવો (અને પ્રકારનો)
ધર્મમાર્ગ બતાવે છે અને તે ધર્મને ઉપાર્જન કરવાનો ઉપાય ઘણા પ્રયત્નથી પ્રહણ કરાવે
છે-અંગીકાર કરાવે છે. ”

પુસ્તક ૩૨ મું.

ચૈત્ર. સં. ૧૯૭૧. શાકે ૧૮૩૭.

અંક ૧ લો.

પ્રમુને કલ્યાણ પ્રાર્થના.

(શાહૂલવિકીડિત.)

પામીને નિજ પૂર્ણતા રસભરી આનંદના સાગરે,
રહેતા મગ્ન અખંડ આત્મગ્વણની જે ઉર્મિઓને ધરે;
દેખી જે સમદર્શને જગત્તા છવો ઉધારે ભવે,
તે આપો અરિહંત સર્વ જનને કલ્યાણુ વર્ષે નવે. ૧.
ખીલાવા ભવિષ્યકલ્પે જગતમાં સુધ્ધપ્રભા જે ધરે,
છવોમાં અતિ જોરથી પ્રચરતા કર્માધિકારો હરે;
જેને શીર્ષ નમાવતા સુરવરો કલ્યાણુ કાવ્યો કવે,
તે આપો અરિહંત સર્વ જનને કલ્યાણુ વર્ષે નવે. ૨.

૧. તરંગો. ૨. ભવિજન રૂપી કમળો. ૩. કવિતા રૂપે સ્તવે.

આશીષ-ઉદ્ગાર.

(માલિની.)

શુભદા તરીકેન વર્ણે સર્વ કૃત્યાણુ સાધો, ત્રિકરણુ^૧ શુચિતાથી ધર્મમાં નિત્ય વાધો;
મનિદિન મહાવાતી આહૃતી લક્ષિ ધારો, વિમળ મન વિકારી જ્ઞાનુવેગ વધારો. ૧.
કેલક અગિર કાળે વાંચ્યા જૈનવાણી, સકળ નિજ સુધારો સંતતિ ખંત આણી;
હલક રસ પ્રધારો જૈનધર્મ પ્રકારો, અખિલ ઉદયકારી તેથી તરવો વિકારો. ૨.
ન. દા. રાસ્ત્રી.

પિંડસ્થ ધ્યાન ગમિત.

શ્રી સૂમતિ જિન સ્તવન.

(મારા મોહલાં ઉપર મેહ અખૂડે વીજળી હો લાલ, અણુકેં એ રાગ.)	
રૂપ અનુપ નિહાળી, સુમતિ જિન તાહરું, હોલાલ,	સુમતિ જિન
કંઠી ચપળ સ્વભાવ, કુર્ચ મન માહરું, હો લાલ;	૬૦
રૂપ સરૂપ ન હોત બે, તુજ જગ દીસતું, હોલાલ,	૮૦
તો કુણ કંપર મન, કહો અમ હીસતું, હોલાલ.	૬૦ ૧.
હીમ્યા વિણુ કેમ શુદ્ધ, સ્વભાવને ઈચ્છતા, હોલાલ,	૨૫૦
ઈચ્છા વિણુ કેમ ભાવ, પ્રગટ તુમ પ્રીચ્છતા, હોલાલ;	૫૦
પ્રીચ્છ્યાવિણુ કેમ ધ્યાન, દશામાંહિ લાવતા, હોલાલ,	૬૦
લાવ્યા વિણુ રસ સ્વહ, કહો કેમ પાવતા, હોલાલ.	૬૦ ૨.
ભક્તિ વિના નવિ સુક્તિ, હોયે કોઈ ભક્તને, હોલાલ,	હો૦
રૂપ વિના તે કેમ, હોયે કોઈ વ્યક્તિને, હોલાલ;	હો૦
નહવણુ વિલેપન માળ, પ્રદીપ ને ધૂપણાં, હોલાલ,	૫૦
નવ નવ જૂથણુ ભાલ, તિલક શિર ખૂપણાં, હોલાલ.	તિ૦ ૩
અમ રસિત પુન્ય ઉદયથઈ, આપ રૂપી થયા, હોલાલ,	આ૦
અમૃત સમાણી વાણી, ધર્મની કહી ગયા, હોલાલ;	૫૦
મેહ આલંબને છવ, ઘણુએક જીજ્યા, હોલાલ,	૫૦
ભાવીભાવને બેર, અમે પણ રીઝીયા, હોલાલ.	અ૦ ૪
તે મારે તુજ પિર, ઘણા શુણુ કારણો, હોલાલ,	૫૦
સેવ્યો ધ્યાયો હોય, મદ્દા ભય વારણુ, હોલાલ;	મ૦
શાન્તિવિજય છુદ્ધ શિખ, કહે ભવિક જતા, હોલાલ,	૬૦
પ્રભુનું પિંડસ્થ ધ્યાન, કરો થઈ ઇકમનાર, હોલાલ.	૬૦ ૫

૧. મન, વચન અને કાયાની શુદ્ધિ. ૨. ફળવળ—શુભ. ૩. એકાગ્ર યજ્ઞને.

નવું વર્ષ.

નવું વર્ષ.

શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિને ત્રિકરણ શુદ્ધે નમસ્કાર કરી કરાવીને મારા ઉત્પત્તિ મને ૩૧ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરાવે છે. મારી વય દિનપરદિન વૃદ્ધિ પામતી જાય છે. તેના પ્રમાણમાં હું લેખની સંખ્યામાં તેમજ પૃષ્ઠાદિ પ્રમાણમાં પણ વૃદ્ધિ પામું છું. ગત વર્ષમાં ૫૧ ફારમનો લાભ મારા વાંચકોને મારા તરફથી મળ્યો છે. લેખોની સંખ્યા એકંદર ૧૧૦ ની થયેલ છે, જેની અનુક્રમણિકા આ વર્ષની નવીન ઢળને અનુસરીને વિષયપરત્વે આપવામાં આવી છે. તેની અંદર પદ્ય લેખો ૨૩ ને ગદ્ય લેખો ૮૭ છે. ગદ્યની અંદર મૃત્યુની ખેદકારક નોંધો ૮ ને તેને પણ ગણવામાં આવેલ છે; તેમાં શેઠ રતનજી વીરજીના ખેદકારક મૃત્યુ નોંધ બે અંકમાં લેવામાં આવી છે, તે વાંચી અનુકરણ કરવા યોગ્ય છે. તે નોંધોને બાદ કરતાં બાકીના લેખોની લેખક પરત્વે ગણના જતાવી તેના ઉપયોગ પણા વિષે કાંઈક સૂચન કરવું આ પ્રસંગે યોગ્ય જણાય છે.

પદ્યખંધ ૨૩ લેખોમાં ૬ લેખો તો પ્રખ્યાત કવી સાંકળચંદના છે. તે ૭ સાત વ્યસન સંબંધી છે, તેની કવિતા બહુ અસરકારક આવે છે. તેમણે લખે અલખુ ને લણેલી સ્ત્રીઓનો સંવાદ ખાસ વાંચવા યોગ્ય છે. બીજા ૩ લેખ વળ નિવાસી મેતા. દુર્લભજી ગુલાબચંદના છે. તેઓ પણ દિનપરદિન પદ્ય લેખ લખવાનો ઉત્સાહ વધારે ધરાવે છે અને કૃતિમાં સુધારો કરતા જાય છે. ૬ માંથી પદ્યો વિગેરે કે જે બહુજ અસરકારક છે તે કાંઈક વિવેચન સાથે આપવા આવેલ છે. તેમાં શ્રાવકની કરણીની સગાયનું વિવેચન તો વિસ્તારથી જુદા લે તરીકે મુનિ કાર્પૂરવિજયજીએ આપેલ છે. આમાંના પદ્યો ખાસ કંઈ કરી રાખવા લાયક છે. ૧ નવા વર્ષના પ્રારંભમાં આપેલ સંસ્કૃત મંગળાચરણ છે. અને કુવરજી ગોકળજીનો ને ૧ પોપટલાલ પુનભાઈનો લખેલ પદ્ય લેખ તે એ પ્રમાણે ૨૩ ની સંખ્યા પૂર્ણ થાય છે.

ગદ્યખંધ ૭૬ લેખોમાં મોટો ભાગ મુનિરાજશ્રી કાર્પૂરવિજયજી અને તંત્રીનો છે. મુનિ કાર્પૂરવિજયજીના લખેલા ૨૭ લેખો છે. તેમાં ૩ પાંચ સ્થાનક ૧૬-૧૭-૧૮ મા ઉપરની શ્રીમદ્દશોવિજયજી કૃત સગાયોના અર્થો જ સંબંધી છે. તેનાપર વિવેચન તંત્રીએ લખેલ છે. ૧૧ લેખ જ્ઞાનસાર સૂત્રવિચરણ મધાળાના ૧૬ માથી ૨૬ મા અષ્ટક સુધીના છે, તેની ઉપરનો અર્થ મારા રાજનો લખેલા છે. મૂળના કત્તી શ્રીમદ્દશોવિજયજી છે અને વિવેચન ૧૦ અને ઉપર તંત્રીએ અને ૧ ઉપર મૌક્તિકે લખેલ છે. ૨ લેખ સુક્ત સુક્તાવળી સંબંધી છે, તેની અંદર સુક્તસુક્તાવળીમાં આવેલા ૪ વર્ગો પૈકી ધર્મવર્ગમાંથી મ.

સના ૮ વિષય ઉપરના શ્રીકૃષ્ણચરિત્રમાં મુનિના રચેલા માસિનિ લઈને તે ઉપર વિવેચન ગત વર્ષમાં લખ્યું હતું. આ વર્ષે ૬ મા ને ૧૦ મા વિષયપરના માસિનિ છંદો લઈને તે ઉપર વિવેચન લખેલું છે. તે શિવાય બીજા ૧૧ લેખો છુટા છુટા લેખના આવેલા છે તે અતુકમણિકામાં જણાવેલા હોવાથી અહીં પુનરાવર્તન કરવામાં આવતું નથી. આ બધા લેખો ખાસ ઉપદેશક છે. શ્રાવકની કરણી બતાવનાર ગણાયના અર્થવાળો લેખ શ્રાવકવર્ગ માટે ખાસ ઉપયોગી છે. આ સગાય હા-લમાં અપ્રસિદ્ધ જેવી થઈ ગઈ હતી તે પ્રસિદ્ધ કરીને શ્રાવકવર્ગને પોતાની કરણીમાં જાણ થવા પેરણા કરી છે. ક્તમ લેખો લખીને તેનો લાભ સમુદાયને આપવાની વૃત્તિ પુનરાજી શ્રી કપૂરવિજયજીની સદા જગૃત રહે છે. અનેરા માસિકાદિમાં પણ તેમના લેખો પ્રકટ થયાજ કરે છે.

તંત્રીના લેખો ખાસ (૧૭) લેખો છે. તેની અંદર અંદરાજના રાસ ઉપ-રથી નીકળતા સારવાળો લેખ પાંચ અંકમાં આવેલ છે. આ લેખે વાંચકોના દિલનું સાફ આકર્ષણ કર્યું છે. એક લેખ જોધપુરમાં મળેલા જૈન સાહિત્ય સંશોધનમાં વાંચેલા તે અત્ર પ્રકટ કર્યો છે, એક લેખ કોન્ડરન્સ હેરલ્ડના મહા-વીર અંકમાં આપેલો તે આ માસિકના વાંચકો માટે પ્રકટ કર્યો છે. બીજા લેખો પણ ખાસ ઉપયોગી છે. આવા ખાસ લેખો ઉપરાંત સામાજિક લેખોના અને વર્તમાન સમાચારના પેટામાં, તીર્થ વર્ણનમાં અને સ્તીકાર તથા અવલોકનમાં આવેલા ઘણા લેખો તંત્રીનાજ છે. જૈન સાહિત્ય સંશોધન, જૈન કોન્ડરન્સનું ૧૫મું અધિવેશન, લાલનગરમાં થયેલા મહોત્સવો ઇત્યાદિ અનેક બાબતો ખાસ નોંધ કરી રાખવા લાયક તેમાં દાખલ કરી છે. આગળ ઉપર અનેક પ્રસંગે તે ગુરુજી ઉપયોગી થઈ પડે છે. આગમ પ્રકાશન કાર્યને અંગે તત્વાર્થાધિગમનાં અવલોકનવાળો લેખ ત્રણ અંકમાં આપેલો છે. ઉપર બતાવેલા (૧૭) ઉપરાંત આવા (૮) ઉપયોગી લેખો પણ તંત્રીના છે. બાકી જીવદયા જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ તરફથી છપાઈ લખાઈ આવેલા બે ત્રણ લેખો છે.

છ લેખો શ્રીવાસુપુત્ર્ય ચરિત્રમાંથી બાર વ્રત પૈકી બાકી રહેલા પાછળના છ વ્રત ઉપરની કથાઓના લાખાંતરના છે. આ કથાઓ રચીક, ઉપદેશક અને અસરકારક હોવાથી તેનું લાખાંતર કરાવી કથારચીક વાંચકોને તેનો લાભ આપ-વામાં આવ્યો છે.

આ ઉપરાંત (૧૮) લેખો બુદ્ધ બુદ્ધા લેખકોએ લખી મોકલેલા પ્રકટ કર-વામાં આવ્યા છે. તેમાં (૨) લેખ મૌકિલકના લેખો સાતમા ને આઠમા સંસ્કરણ ઉપરના છે. સત્સંગરૂપ સમગ્ર સાહજન્ય ઉપરના લેખ ખાસ વાંચવા લાયક છે. તે લખાણથી લખાએલો હોવાથી બે અંકમાં આપવામાં આવ્યો છે. (૫)

નવું વર્ષ.

૧૬

લેખો નેમચંદ ગીરધરલાલના લખેલા ગ્રંથો ગ્રંથો વિષય પરત્વેના છે. તેમાં ઘણે ભાગે દંડિશનું ભાષાંતર કરી સારી ઢબમાં સુકી આપણા વર્ગને તે વિદ્વાનોની વિદ્વત્તાનો લાભ આપવા પ્રયાસ કરેલો છે. વક્રીલ નંદલાલ લલુભાઈ વડોદરાવાળાએ લખેલા એ લેખ પણ ઉપયોગી છે. જૈનચાચક ગીરધર હેમચંદે લખી મોઢલેલ અન્યમતિના શિલ્પશાસ્ત્રના શ્લોકોવાળો લેખ અર્થસહિત દાખલ કર્યો છે. તે જિનપ્રતિભાની પ્રાચીનતા ને ઉત્તમતા સાબીત કરવામાં મનજૂત પુરાવાલુત છે. ઉપગિતિ ભવપ્રપંચા કથાની ઈર્થેણ પ્રસ્તાવનાનું ભાષાંતર કરીને મોઢલેલ લેખ વક્રીલ ડાહ્યાભાઈ પ્રેમચંદનો તેમના નામ સિવાય પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. ભાવનગર જૈન ગોર્ડીંગના એ ઉત્સાહી ગોર્ડરે લખેલા (૩) લેખ પ્રગટ કરેલા છે. બાકી માસ્તર દુલભદાસ કાળીદાસ, ડા. રતીલાલ નૌત્તમલાલ, કકલભાઈ ભુધરભાઈ અને એક જિજ્ઞાસુના લખેલા એકેક લેખ પ્રગટ કરેલ છે તે ચારે લેખ ખાસ વાંચવા લાયક છે. આ પ્રમાણે અન્ય લેખકોના લેખ એક-દર (૧૮) દાખલ થયેલા છે.

ગત વર્ષમાં ઉપર પ્રમાણેના લેખોરૂપ શુંગારોથી માંડે અંગે મારા ઉત્પાદકો અને સહાયકોએ શોભાવ્યું છે. જગતમાં ખરી શોભા એજ છે. ગમે તેટલા ધીન્ન અલંકારો મનુષ્યે પહેર્યાં હોય પરંતુ એ ઉત્તમ વાણી બોલતા ન આવડતી હોય તો તે મનુષ્ય પણ શોભતું નથી; તેથીજ નીતિકારોએ વાગ્યું મૂર્ખાને મૂર્ખાને એશબ્દવડે ખરા ભૂખણને ચોખખાવ્યું છે. મારી શોભા તો એનાવડેજ છે એ વાત દેખીતી છે.

પૃથક્ પૃથક્ લેખકોનો લેખ લખવાનો ઉત્સાહ વૃદ્ધિ પામવાથી તેમના ઉત્સાહને આલંબન આપવા માટે કેટલીક વખત તેમના લેખો સામાન્ય હોવા છતાં પણ દાખલ કરવાની જરૂર પાડી છે.

પ્રસ્તુત નવીન વર્ષ માટે મારા ઉત્પાદકો ને તંત્રી વિગેરેનો ઉત્સાહ નવીન નવીન લેખરૂપ મિષ્ટાન્નની પ્રાસાદી વાંચકોને આપવાનો વર્તે છે. જ્ઞાનસાર અટક માત્ર ૩૪ બાકી છે તે પૂર્ણ કર્યાબાદ પ્રશમરતિવાળો અપૂર્ણ રહેલો લેખ આગળ ચલાવવામાં આવશે. સુકતસુક્રતાવળી માંહેના ધીન્ન વિષયો લેવામાં આવશે. સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી અનેક ઉપયોગી વિષયોની પ્રાસાદી ચંખાડશે. કથા સંબંધી એકેક લેખ દરેક ચંકમાં આપવામાં આવશે. તેને માટે ચંદ્રાબતના રાસ ઉપરથી નીકળતો સાર આગળ ચલાવવા ઉપરાંત પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ગદ્યગદ્યમાંથી અને શ્રીમન્હજિણાણની ગદ્યની ઉપદેશ કલ્પવૃક્ષી નામની ટીકામાંથી કથાઓ લઈને તેના ભાષાંતરો આપવામાં આવશે. માસિકના લેખોનું અને કેટલીક છુટોનું મધ્યસ્થ દૃષ્ટિએ અવલોકન લખવામાં આવશે. વર્તમાન સમયની નોંધ કરી રાખવા લાયક

હકીકતો આપવામાં આવશે. કોન્ટ્રન્સના ઉપયોગી મંડળને વધારે પુષ્ટ બનાવી શકાય તેવા ઉપયોગી લેખો લખવામાં આવશે. તે શિવાય મને અલંકૃત કરવાના અભિલાષી લેખકોના હૃદયમાંથી ઉદ્ભવતા વિચારોનું પ્રકટીકરણ કરનારા લેખો જે જે આવશે તે તે પ્રકટ કરવામાં આવશે. પદ્યગાંધ લેખોમાં પણ પ્રાચીન અર્વાચીન કવિતાઓનું આસ્વાદન કરાવવામાં આવશે. આ તમામ કાર્યને માટે મારો મુખ્ય આધાર મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી, તાંત્રી, મૌક્ટિક, નેમચંદ ગીરધરલાલ, દુર્લભદાસ કાળીદાસ, ડાહ્યાભાઈ પ્રેમચંદ, નંદલાલ લલુભાઈ વિગેરે ઉપર છે. તેઓ પોતાની કસાયેલી કલમથી લેખો લખીને મારા અંગને વધારે શોભાવશે એવો મને પરિપૂર્ણ ભરૂંસો છે.

હું મારા ઉત્પાદકો, સહાયકો, પોષકો અને હિતચિંતકોનું કાયમને માટે આભારી છું અને તે આભારમાં વૃદ્ધિ થયા કરશે એમ ધારૂં છું. તેના બદલો હું બીજી રીતે તો આપી શકું તેમ નથી; પરંતુ તેમના ઉત્તમ લેખ વિગેરેના લાભ મારીદ્વારા અનેક જૈનજીવિઓને મળવાથી તેમના અંતઃકરણ પર જે સારી અસર થશે અને તે અસરને લઈને તેમનો આત્મા નિર્માળ થશે, તેમના વિષય કષાય મંદ પડશે, ધર્મવાસના જાગૃત થશે, ક્રિયાકલાપ કરવા લાગશે, જ્ઞાનાભ્યાસની રૂચી વધશે, દેવગુરૂની ભક્તિમાં વૃદ્ધિ થશે, આત્મસાધનના ખાખી થશે, ભવનો ભય લાગશે, સમકલને પ્રાપ્ત કરશે, કોમની ઉન્નતિ કરશે, દેશમાં નામના કરશે, ભવને પરિમિત કરશે ઇત્યાદિ અનેક લાભો ઉદ્ભવશે. તેરૂંપે તેમને જે લાભ પ્રાપ્ત થશે તેજ મારો આપેલો બદલો ગણાશે. તે શિવાય બીજી રીતે બદલો આપવાને હું શક્તિમાન નથી.

પરમાત્માની કૃપા શિવાય કોઈ કાર્ય પાર પડતું નથી. પાંચ કારણો અનુકુળ થાય છે, ત્યારેજ કોઈપણ કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે. ઉત્સાહી ગુણોજી કોઈ પણ કાર્ય કરવામાં આગળ વધી શકે છે. ઇત્યાદિ હેતુઓને અવલંબીને હું મારાપર પરમાત્માની કૃપા, કારણોની સાનુકુળતા અને મારા હિતચિંતકોના ઉત્સાહની વૃદ્ધિ ઈચ્છું છું. તે સાથે મારા શુદ્ધ અંતઃકરણથી તેમને (ઉત્પાદકો, પોષકો, સહાયકો વિગેરેને) મુખ સંપત્તિમાં વૃદ્ધિ થાઓ, ભવ સંતતીમાં હાની થાઓ, આત્મ ભાવની સ્થિરતા થાઓ અને શુભ ઉત્કંઠામાં ઉત્કાંતિ થાઓ એવો શુભ આશીર્વાદ આપી મારા નવીન વર્ષના કાર્યમાં ઉત્સાહથી પ્રપૂરિત હૃદયે આગળ વધું છું, અને પરમાત્માની કૃપાને સાથે રાખું છું; જેથી મારી ને મારા હિતચિંતકોની ઈચ્છાઓ અવશ્ય ફળીભૂત થશે. તથાસ્તુ.

ભદ્રેશ્વર.

(લેખક-સન્મિત્ર કપૂરવિજયજી.)

ભદ્રેશ્વર એ અત્યારે કચ્છ દેશનું એક સામાન્ય ગામ છે. પ્રથમ આ સ્થળે એક મહાન ભદ્રાવતી નામની નગરી હતી. જેમાં જગદુશા વિગેરે અનેક સમર્થ દ્રવ્યવાંત શ્રેષ્ઠીઓ થયેલા છે. તેમાં જગદુશા શ્રેષ્ઠીના ઉદાર ચરિત્રનો આપણને ઠંઠક પરિચય છે. આ સ્થળે એક મહાન દિવ્ય જિન વિહાર (દેરાસર) છે અને તે ઘણું જ પુરાતન વખતનું છે. તે સંખ્યાથી જે એક લેખ દેરાસરમાં નજરે પડે છે તે ઉપરથી મૂળ દેરાસર શ્રી વીરપ્રભુના નિર્માણ પછી લગભગ ૨૩ વર્ષે થયેલું જણાય છે. તેનો જીર્ણોદ્ધાર ઉક્ત જગદુ શ્રેષ્ઠીએ પુષ્કળ દ્રવ્યનો વ્યય કરીને કરાવ્યો છે. ત્યાર પછી પણ તેમાં અવારનવાર ઘણું રીપેર કામ થયેલું છે. એકદર ઉક્ત જિનમંદિર એક દિવ્ય વિમાન સમાન લાગે છે. તેમાંના એક કોતરેલા લેખમાં જણાવ્યા મુજબ કચ્છ દેશવર્તી અને વાગડદેશવર્તી અનેક ભાઈ જહેનો આ પવિત્ર તીર્થસ્થળની યાત્રાર્થે સંખ્યાબંધ આવે છે. દરેક વર્ષે આવું સંમેલન પ્રથમ તો ફાલ્ગુન શુદ્ધ અષ્ટમી ઉપર મળવા નિર્માણ કરાયેલું હતું પણ પછીથી તે તારીખ ફેરવીને ફાલ્ગુન શુદ્ધ ૩-૪-૫ એ ત્રણદિવસ હાલ નિર્માણ થયેલા છે. આ મહાન ચૈત્યમાં મૂળનાયક શ્રી વીરપ્રભુજી ગિરાજમાન છે. તે પહેલાં ઘણા કાળ શ્રી પાર્શ્વપ્રભુ મૂળનાયક તરીકે ગિરાજમાન હતા. તે હાલ મૂળ મંદિરની પછવાડેના ભાગમાં ગિરાજમાન છે. જાને લગવાનની મુદ્રા બહુજ દિવ્ય, પ્રભાવિક, અલૌકિક અને આકર્ષક છે. ઉક્ત મુદ્રાઓ ઉપરથી પ્રભુની પૂર્વ અવસ્થાનું બહુ ઊંચું ભાન થઈ શકે છે. બાણે પરમ શાન્ત રસથીજ ઘડાયેલ હોય એવી દિવ્ય શાન્તિ પ્રભુની સુખમુદ્રા ઉપર ઇવાઈ રહેલી દેખાય છે. આ તરફ આ ઉત્તમ ચૈત્ય તેમાં ગિરાજમાન આવી અદ્ભુત મુદ્રાઓને લઈને એક ભારે તીર્થરૂપ લેખાય છે. પ્રતિવર્ષે (ફાગણ શુદ્ધ ૫ ઉપર) યત્તા સંમેલનમાં લગભગ પાંચેક હજાર જૈન શ્રાવક શ્રાવિકાઓ ભાગ લે છે. તે ઉપરાંત અવાર નવાર કચ્છ વાગડમાંથી શ્રદ્ધાળુ જૈનો સંઘ સાથે યાત્રાને લાલ પણ લે છે. આ વર્ષે ઘણા સમુદાય મળ્યા હતા. સાધુ સાધ્વીઓનો પણ ઘણો સમુદાય આવ્યો હતો. ફાગણ શુદ્ધ ૪-૫ એ બે દિવસે દેરાસરની બહારના વિશાળ ચોકમાં બહાર ભાપણો 'સામાજિક સુધારા માટે' અને 'આપણા હિત કર્તવ્ય માટે' આ લેખક તરફથી આપવામાં આવ્યાં હતાં, જેમાં સંખ્યાબંધ સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકાએ ભાગ લીધો હતો. લેખક ઇચ્છે છે કે જે આવી રીતે દરેક સંમેલન પ્રસંગે સારા સારા જૈનવક્તાઓ જૈન સમાજના હિત માટે ઠંઠક સેવા કરવા ઇચ્છતા હોય તે

તેમને માટે આ ક્ષેત્ર-સ્થાન વિશાળ છે. જૈન મુનિઓએ પણ આ દિશામાં પ્રાપ્તિથી હિતોપદેશ આપી કંઈક કરી દેખાડવાની જરૂર છે. લોકો ભદ્રિક-ભોળા અને ઓછા કેળવાયેલા છે તેથી તેમને સહેજે ઉપદેશ લાગવાનો સંભવ છે.

જૈનધર્મ સંબંધી સાદી સમજ મેળવવા બાબત વોધ વચન.

(લેખક સન્મિત્ર કર્પૂરવિજયજી)

રાગદ્વેષ અને ઓહ આદિ દોષ માત્રને દૂર કરનાર (જીતી લેનાર) જિનેન્દ્ર દેવ છે. તેમણે ભાખેલા જૈનધર્મ છે. આહિંસા, સત્યમ અને તપ એ ધર્મનું લક્ષણ છે. એ પરમ મંગલમય ધર્મની ધુરા ધારણ કરવામાં ધૌરીસમાન સાધુનિશ્ચયો ગુરૂ ગણાય છે. શુદ્ધ દેવ ગુરૂ અને ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા, આકીર્ણ રાગનાર વિવેક્યજીથી સત્ય હિત જોનાર-ગણનાર અને સત્ય હિત કરણી કરનાર આવક કહેવાય છે. સકળ દોષ રહિત જિનેન્દ્ર દેવે ભાખેલા ધર્મને એક સરળી રીતે અનુસરનારા ભાગ્યશાળી જનો મહાન લાભ મેળવે છે. જે આ ભવસમુદ્રથી તારે, પાર ઉતારે અથવા જોનાવડે ભવનો પાર પામીએ તે તીર્થ કહેવાય છે. જંગમ તીર્થ અને સ્થાવર તીર્થ એ રીતે તીર્થ બે પ્રકારનાં છે. જિનેન્દ્ર દેવની આજ્ઞાને યથાશક્તિ માન્ય કરી ચાલનારા સાધુ સાધ્વી આવક શ્રાવિકા એ જંગમ તીર્થ છે. અને શત્રુજન્ય, ગિરનાર, આણુ, અષ્ટાપદ અને સમેતશિખર પ્રમુખ સ્થાવર તીર્થ છે. શુદ્ધ ભાવથી તેને ભેટનાર ભવસમુદ્ર તરી શકે છે. એ પવિત્ર તીર્થને ભાવથી ભેટી યથાશક્તિ દાન, શીલ, તપ વિગેરે કરણી કરી લેવી એ દરેક લગ્ન્યાત્માનું અવશ્ય કર્તવ્ય છે. ત્યાં કંઈક સત્ત્વજનોનો સમાગમ પણ થઈ શકે છે અને તેમના ઉત્તમ ગુણોનું અનુભવન કરવાથી સત્ત્વજનતા આવે છે, નિંદાદિક દોષનું નિવારણ થાય છે, અને નિર્માળ જ્ઞાનાદિ ગુણોનો પ્રકાશ થાય છે. આવા ઉત્તમ હિતુથીજ સહુ કોઈએ પવિત્ર તીર્થોની ભેટ લેવી જોઈએ. સાધર્મી જાધુઓ અને જોનાનો આદરપ્રત્યક્ષ કરવો તથા સત્ત્વજનોની સંગાતે જ્ઞાન ગોષ્ઠી કરવી અને એ દરેક શુભ પ્રસંગમાંથી કંઈક કંઈક ગુણ ગ્રહણ કરી લેવો તે સહુને હિત છે. હંશની પેરે માર તત્ત્વનું ગ્રહણ કરી લેવામાંજ બુદ્ધિશાળી મનુષ્યોની ખરી ખુબી છે. યથાશક્તિ ત્રત નિયમો જ્ઞાની ગુરૂની પાસે સમગ્ર સારી રીતે આદરી લેવા એજ આ દુર્લભ માનવદેહ પામ્યાનું ઉત્તમ ફળ છે. એ રીતે પૂર્વ પુન્યયોગે પ્રાપ્ત થયેલી ભરૂંમી અને વાણીનો પણ સહુપયોગ કર-

નૈનધર્મ સંબંધી સાદી સમજ મેળવવા ખાખત યોષ વચન.

૧૯

વાથીજ તેની સફળતા છે. સંક્ષેપમાં સહુ સંગાતે મૈત્રી, શુણીજનો પ્રત્યે પ્રમાદ, દુઃખીજનો પ્રત્યે દયા, અને દોષવાંત પ્રત્યે માધ્યસ્થતા રાખવામાંજ આપણું ખરું હિત રહેલું છે. એ સુદાની વાત ખૂબ લક્ષમાં રાખી સુલેહ શાન્તિ બળવો. તોડફોડ તજને સહુ કોઈને સન્માર્ગમાં નેરો, સહુ કોઈનું શ્રેયજ ધન્યશો તો આપણું શ્રેય પણ થશેજ. સુલેષુ કિંબહુના! કહ્યું છે કે—

“સહુ મન સુખ વાંછે, દુઃખને કો ન વાંછે; નહિ ધરમ વિના તે, સૌખ્ય એ સંપન્ને છે.
ઈહુ સુધરમ પામી, કાં પ્રમાદે ગમીજે? અતિ આજસ તજને, ઉદ્યમે ધર્મ કીજે. ૧
ઈહુ દિવસ ગયા જે, તેહ પાછા ન આવે; ધરમ સમય આજે, કાં પ્રમાદે ગમાવે?
ધરમ નવિ કરે જે, આચુ એજે વહાવે; શાશ્વત્વપતિ પરે તું, શોચના અંત પાવે. ૨”

જગતમાં સહુ કોઈ સુખનીજ વાંછના કરે છે, કોઈ પણ દુઃખની વાંછના કરતાં નથી. સહુ જીવોને સુખમય જીવનજ વહાલું લાગે છે, પણ એવું સુખ, દયા દાન અને દમ (સંયમ) રૂપ ધર્મ—તે ત્રણ દ્રવ્ય સેવન કયાં વગર પ્રાપ્ત થતું નથી. એ ઉત્તમ ધર્મ સાધી લેવાની એક અમૂલ્ય તક આ માનવ દેહમાં પામીને પ્રમાદવશ પડી સ્વચ્છંદપણુ આઢરી હે ભોળા ભાઈ! તું કેમ એજે શુભાવે છે? પ્રમાદ-માદ, વિધય, કષાય, આજસ અને વિકયા સમાન કોઈ કટ્ટો શયુ નથી. એથીજ ત્હારે સંસારચક્રમાં જન્મ મરણના ફેરા કરવા પડે છે. માટે ચેત! જાગૃત થા! અને આજસ ઉઠાડીને યથાશક્તિ વીર્ય ફેરવી ધર્મસાધના કરી લે! ધર્મ સંબલ (ભાતું) સાથે બાંધી લઈશ તો આજણ સુખી થઈશ. તે વગર પરભવમાં ત્હારો કોઈ ત્રાણ શરણ કે આધાર નથી. માટે બગ! અને એટીપણુ, કાયરપણુ તજ હે! એજ ખરો સુખનો માર્ગ છે. જે જે દિવસ અને રાત્રીઓ ધર્મ સાધન વગર ત્હારી ફેગટ બય છે તેજ દિવસ અને રાત્રીઓ ચીવટથી ધર્મ સાધન કરી લેનાર ભાઈ ખુદોની લેજે યાય છે. અત્યારે ખરી તકે લગારેક કળ્ત સહન કરી લઈને પણ જેઓ ધર્મસાધન કરે છે તેમને ભવિષ્યમાં ભારે સુખ સાંપડે છે અને જે કોઈ દેહ, ધન અને પુત્રાદિ પરીવાર ઉપર ખોટી મમતા રાખી ધર્મસાધનની ખરી તકો ખોઈ નાખે છે તેમને બહુ શોચના સાથે ભવિષ્યમાં ભારે દુઃખ વેઠવું પડે છે. સ્વપ્ન સમજ નિજ હૃદય સક્ષુ ઉઘાડી ભવિષ્યનો વિચાર કરી જો સવેળા ચેતી કંઈ સળળ ધર્મસાધન કરી લેવામાં આવશે તો પોતાનું ભવિષ્ય સુધરવા પાગશે. આજ સહૃદય ભાઈઓ અને ખુદોનું સુખ્ય ઠર્તવ્ય છે. સુસ જનોને વધારે શું જણાવવું? દરેક ક્ષણ અને દરેક શ્વાસોશ્વાસને સાર્થક કરી લેનાર ભવ્યાત્માઓ અપરિમિત લાભ બાંધી શકે છે. ઇતિશમ્

જૈન ભાવકભાઈ ઘેનોણ પાલવા યોગ્ય પવિત્ર નિયમો.

(લેખક સન્મિત કપૂરવિજયજી.)

૧ શુદ્ધ ભાઈ જ્ઞેનોએ ન્યાય નીતિવાળા ગમે તે શુભ વ્યાપારાદિ વ્યવસાયવડે દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરી સ્વચ્છાભિવિદ્યા ચલાવવી. સ્વદુઃખનું પોષણ કરવું, માતૃપિતાદિની સેવા ભક્તિ કરવી, નમ્રતા રાખવી, દૃતજ્ઞ અને પરોપકારી થવું, તથા લગ્નજીવ, દયાળુ, જાણીર, સરસ અને નિમ્પક્ષપાતી જનવું યુક્ત છે.

૨ આત્મકતા પ્રમાણમાં જ અર્થ રાખવું, સ્વચ્ચિતિ પ્રમાણેજ સંભાળીને ચાલવું, ઇન્દ્રિયદમન અને કપાયનિશ્ચય કરવા વધારે લક્ષ રાખવું તથા જ્ઞાનીને પગલે પગલે ચાલવું.

૩ શુભ દુઃખ સમયે હર્ષ ખેદ કર્યો વગર સિંહવૃત્તિ ધારવી, શ્વાન જેવા હકરણ ચાલું નહિ.

૪ મદ-નીસો ચઢે એવું કંઈ ખાવું પીવું નહિ. આળસુ-સુસ્ત થઇને બેઠી રહેવું નહિ અને નકામી વાતોના તણાકા મારી કે પારડી કુચલી કરી કિંમતી વખત શુભાવેતો નહિ.

૫ શુદ્ધ દેવ અરિહંત, શુદ્ધ શરૂ સાધુ નિશ્ચય, અને શુદ્ધ ધર્મ સર્વજ્ઞ-ભાષિતજ છે એવી દૃઢ શ્રદ્ધા રાખવી અને તેનીજ સેવા ભક્તિ તન મન ધનથી કરવા કાયમ લક્ષ રાખવું.

૬ શુદ્ધ દેવશુદ્ધની સેવા ભક્તિ (દર્શન, વંદન, પૂજા, સ્તુતિ, સ્તવનાદિ) પ્રસંગે શરીર, વસ્ત્ર, મન, ભૂમિ, પૂજ્યપગરણુ, દ્રવ્ય અને વિધિ એ સાત પ્રકારની શુદ્ધિ કરવા-સાચવવા ખાસ લક્ષ રાખવું.

૭ શુદ્ધ દેવશુદ્ધની સેવા ભક્તિ તેમની પવિત્ર આજ્ઞાનું યથાશક્તિ પાલન કરવાવડેજ સદ્ગુણ થાય છે એમ સમજી કોઈપણ પ્રકારના કુવ્યસનથી તેો સદા-તર દૂરજ રહેવું.

૮ માંસ, દારૂ, શિકાર, ચોરી, લુગાર, પરચી અને વેશ્યાગમન એ સાત કુવ્યસનો હેતુ લોકવિરુદ્ધ હોવાથી અતી નિંદ્ય, અપયશકારી, હલેશકારી અને દુર્ગતિદાયી થાય છે.

૯ જ્ઞાની શુદ્ધરાજાનો જોગ મેળવી તેમની પાસેથી હિતોપદેશ સાંભળી તે હેયે ધારીને કોઈ જીવને પ્રતિકૂળતા ઉપજે એવું અનિષ્ઠ આચરણ કદાપિ નહિ કરતાં જેથી આત્મ ઉદ્યાણ થાય એવાં સદાચરણજ સેવવા સદાય લક્ષ રાખવું.

૧૦ રાત્રી લોજન, જમીન કંદ (કંદમૂળ), વિંગણુ વિંગણુ વિંગેરે, તુચ્છ અને અન્નપુષ્પા ફળ પ્રમુખ, ઝેળ અથાણું, વાસી લોજન, કાચા ગોરસ (દુધ, દહિં કે છાશ) સાથે કઢોળ લોજન, લગભગ વેળાએ વાળુ, દિવસ ઉચ્ચા વગર ખાનપાન-એ સઘળાં વર્જ્ય છે, તેમજ જીવાકુળ વસ્તુ, ખગડી ગયેલ (ચળીત રસ) ઘી, દુધ, મેવો, મીઠાઈ વિગેરે પદાર્થ, એ રાત્રી ઉપરાંતનું દહિં, ત્રણ દિવસ ઉપરાંતની છાશ, કાચું મીઠું, ગાળ્યા વગરનું (અળગણુ) પાણી વિગેરે ગધું વર્જવા યોગ્ય છે.

૧૧ ફાગણુ શુદ્ધ ૧૪ પછી કારતક શુદ્ધ ૧૪ સુધી ખનુર, ખારેક પ્રમુખ જીવાકુળ મેવો, આદ્રો નક્ષત્ર બેઠા પછીની આંખાની કેરી, કાચી અને બ્રહ્મ ખાંડ વિગેરે જીવાકુળ વસ્તુમાત્ર ભક્ષણ કરવા યોગ્ય નથી.

૧૨ આખા દિવસમાંથી એ ઘડી જેટલો વળત ‘પણુ ખચાવીને શાસ અભ્યાસ, શાસ વાંચન, શ્રવણ મનન પ્રમુખ અવશ્ય કરવું’ અને પાપવૃત્તિ ત્યજી સામાયિક પ્રતિક્રમાણુ પ્રમુખ કરણી અવશ્ય કરવી.

૧૩ પરનિદા, ચાડી ચૂગડી, કલેશ કંકાસ અને કુડાં આળ પ્રમુખ હુદ્દ આચરણથી સદંતર દૂર રહેવું. કુદેવ, કુગુરૂ અને કુધર્મના ફંદમાં કદાપિ પડવું નહિ.

૧૪ વર્ષમાં એકવાર પવિત્ર તિર્થની યાત્રા કરી, સંઘ સ્વધર્મી જનોની સેવા કરી અથવા વિદ્યાદાન પ્રમુખ કોઇ સાફ પરમાર્થનું કામ કરી સ્વજીવનની સફળતા કરવી.

“પરહિત ટરવા જે, ચિત્ત ઉચ્છાલ ધારે, પરકૃત હિત હિયે, જે ન કાંઈ વિચારે;
પ્રતિહિત પરથી જે, તે ન વાંછે કદાપિ, પુરૂષ રચણુ સોઈ, વંદીએ સો સદાપિ. ૧
નિજ દુઃખ ન ગણે જે, પારકું દુઃખ વારે; તેહતણી બસિહારી, બધાએ કોડીવારે;
જિમ વિપલર જેણે, કંકે પીડા સહિને, વિપધર જિન વીરે, બૂઝવ્યો તે વહીને.” ૨

તીર્થાંકરો અને ગણધરો વિગેરે આપ પુરૂષો જે આ માનવદેહની દુર્લભતા બતાવે છે તે આવી રીતે યથાશક્તિ ધર્મ આરાધન કરી લેવાના પવિત્ર હેતુથીજ. તે પ્રમાણે વર્તે તેમને તો આ માનવદેહ એક ઉત્તમ ચિન્તામણિ-રત્ન જેવો અમૂલ્યજ્ઞ લેખવા યોગ્ય છે. અન્યથા શાસ્ત્રકર કહે છે તેમ ‘ધર્મના પ્રભાવે સુખ સંપદા પામ્યા છતાં જે એ ઉપકારી ધર્મનીજ અવગણના-અનાદર કરે છે તે સ્વ સ્વામીદ્રોહી (ધર્મવિરાધક) જીવનું ભવિષ્ય શી રીતે સાફ થઈ શકશે ?’ નહિજ થઈ શકે. એમ સમજી સુસ ભાઈ ખેડેનારો પવિત્ર ધર્મ આચરણવટે આ માનવજીવનને સફળ કરી લેવા લગારે પ્રમાદ કરવો યુક્ત નથી. પ્રમાદરહિત જે નિજ હિત કરી લે છે તેજ પરહિત પણ કરી શકે છે. ક્ષમા, નમ્રતા, સરલતા, સતોષ, તપ, સંયમ, સત્ય, શૌચ (મન:શુદ્ધિ-પ્રમાણિકતા), નિરુપહતા અને પ્રહાર્યર્થરૂપ ક્ષિત્તમ સાધુધર્મની ભાવના હીલમાં રાખીનેજ રૂઢું શ્રાવક જીવન ગાળવું જોઈએ. કિંબહુના ! ધનિશમ્.

જૈનશાળાઓમાં અભ્યાસ કરતાં વાઠકોના હિત માટે કાર્યવાહકોષ્ઠાસ લક્ષમાં રાખી લેવાની વહુ અગત્યની સૂચનાઓ.

અન્યપણથી જ બાળકો ઉપર નીતિનાં તેમજ ધર્મનાં સારા સંસ્કાર પડે એવા શુભ હેતુથી જ કોઈ પણ ગામ કે શહેરમાં જૈનશાળા કે કન્યાશાળાદિ કાયમ થવી જોઈએ અને એ શુભ હેતુ કેમ પાર પડે એવી ઊંડી કાળજી શાળાના માસ્તરો, મેનેજરો, પરીક્ષકો, ઈન્સ્પેક્ટરો અને વીઝીટરોએ વારંવાર રાખવી જોઈએ. દરેક શાળામાં બની શકે તેવો અભ્યાસક્રમ તેના શુભચિન્તકોએ બરાબર નક્કી કરી લઈ તે સુચળ અભ્યાસ કરનારાં બાળકો માટે ધોરણો ગોઠવવાં જોઈએ. દરેક જૈનશાળાદિકમાં અભ્યાસ કરનારા બાળકો તેમજ બાળિકાઓ સમ્પત્તા રાખતાં શીખે, એક બીજા સાથે પ્રીતિથી હળીમળી રહેતાં શીખે, પોતાનાં માતાપિતાદિ વડીલોની સેવા-ભક્તિ કરતાં શીખે, તથા શુદ્ધ હેવ, સુર અને ધર્મ તરફ તેમનો મનોબલ ભાવ દિન દિન વધવા પામે એ વિગેરે એમને જરૂરની ઉપયોગી બાબતો બહુ સારી સમજ સાથે સમજાવવામાં આવે-તેમને ગળે ઉતારવામાં આવે-ગમત સાથે બહુ મીઠાશથી (હેતથી) એ એમને શીખવવામાં આવે, તેમજ બહુ સારા હાગલા આપી એના લાભ સમજાવવામાં આવે, તો એમને અવશ્ય લાભ થાયજ અને એ રીતે આપણો શુભ હેતુ પણ પાર પડવા પામે. દરેક જૈનશાળામાં બાળક-બાળિકાઓને આ રીતે કેળવણી આપનાર શિક્ષક પોતે જ સુશિક્ષિત, બહુ સારી સાક્ષતા, સ્વચ્છ, સુશીલ, શ્રદ્ધાળુ, પ્રેમાળ અને ઉંડી લાગણીવાળા હોવા જોઈએ. આવાં સારા સુશિક્ષિત શિક્ષકો પાસેથીજ આપણાં બાળકો અને બાળિકાઓને કેળવી લાણવા માટે કંઈ સારી આશા રાખી શકાય. પણ જે શિક્ષકો પોતેજ અશિક્ષિત અથવા અર્ધદુધ જેવા હોઈ, ભણનાર બાળકોને ભણાવવાને બદલે વારંવાર રંજડે, તેમને મારે કૂટે, ગાળો દે, અને વારંવાર ત્રાસ આપે એવા ઉડીયા (ઉટપટાંગ) શિક્ષકો પાસેથી શી સારી આશા રાખી શકાય ? જે કોઈ શિક્ષક પોતાની પાસે ભણનાર બાળકોને બહુજ માયા-મમતાથી સ્વપુત્ર-પુત્રીવત્ કાળજી રાખી ભણાવે, જડ જેવા છાત્રને પણ કેળવીને હીરા જેવો બનાવે, વિનયવાન્ કરે અને શુભ આચરણ શીખવી તેમાં મજબૂત કરે તેવા ભાગ્યવાન્ શિક્ષકોજ શાળામાંના બાળકોનું કંઈ પણ ભુલું કરી શકે.

જૈનશાળામાં અભ્યાસ કરતાં બાળકોએ પાળવાના નિયમો.

હરદેશ જૈનશાળામાં નિયમિત વળતે બાળકોએ હાજરી આપવી. અને પોતાના શિક્ષક જે જે હિત શિખામણ આપે તે તેમણે હંમેશા ધારી રાખવી. શિક્ષકની અદ્ય સાચવીને ચૂપચીથી સહુએ સાંપીને બેસવું અને જે પાઠ શિખવે તે લક્ષ રાખીને સાંભળી સમજી લેવો. વારંવાર પોતાના શિક્ષકને નકામી તસ્દી આપવી

પડે નહિ તે માટે શિક્ષકે આપેલો-સમજાવેલો પાઠ ધરાગર તૈયાર કરી લાવવો જોઈએ. શાળામાંથી જુઓ પછી ક'ઈપણ મસ્તી કર્યા વગર આપણે ધારેલા મુકામે આપ્યા જવું જોઈએ. હરદુર્મેશ પ્રભાતમાં ઉઠીને સ્થિર મનથી નવકાર મંત્રનો બપ કરવો. પોતાના માતપિતાદિક વડીલોને નમન કરવું. જિનમંદિરે (દેરાસરે) જઈ જિનેશ્વર ભગવાનના ભાવથી દર્શન કરવાં અને તેમની બાળી-લોળી પણ સ્તુતિ કરવી. એજ રીતે આપણા ધર્મગુરૂ (સાધુ-મુનિરાજ) ને અને વિદ્યાગુરૂને પણ ભાવથી નમન કરવું અને તેમનો આશીર્વાદ મેળવવો. જૈન બાળકોએ તેમજ બાળિકાઓએ કોઈપણ નકારાં આચરણવાળાં બાળકોની સોબત કદાપિ કરવી નહિ. જ્યારે ભૂખ તૃપ્તા લાગે ત્યારેજ, ભાવે એટલીજ, ખપતી વસ્તુજ ખાવી પીવી, પણ પરાણે અકાન્તીયા થઈને ખૂબ પેટ ભરી ખાવું પીવું નહિ. જેથી ઉલટા હેરાન થવું પડે એવું ક'ઈપણ ઉતાવળા થઈને કરવું નહિ; માળાપની સુખદાયક આજ્ઞા સદાય માથે ચઢાવવી. માળાપની આજ્ઞા કદાપિ પણ લોપવી નહિ. ચીડીયા કે રીસાળ થવું નહિ. યુગ મીનજમાં રહી માળાપનું મન પ્રસન્ન રાખવું, એજ રીતે વિનય-નમ્રતા દાખવીને આપણા વિદ્યાગુરૂનું મન પણ પ્રસન્ન કરવું. નવકારમંત્રના બપથી દુઃખ દૂર થાય છે અને અરિહંત દેવને તથા આપણા ધર્મ-ગુરૂને ભાવથી નમન-પૂજન કરવાથી પાપ નાશ પામે છે, પુન્ય વધે છે, બુદ્ધિ સુધરે છે, શ્રદ્ધા નિર્માણ થાય છે અને આપણામાં બહુ સાફ ડહાપણ આવે છે. તેથી વર્તન પણ ઉચું થવા પામે છે. એ રીતે ઉત્તમ સંગતિ-સમાગમથી અનેકાનેક લાભ સંપન્ન છે. એ આદિ સદ્ગુણી હિતકારી બાળતો શિક્ષકે બાળકોને બહુ સ્પષ્ટ રીતે સમજાવવી જોઈએ, અને બાળકોનો અભ્યાસ તેમની લવિષ્યની જીંદગીમાં તેમને પોતાને તથા તેમના અનેક સંબંધીઓને બહુજ ઉપયોગી નીવડે એવી ઉત્તમ કેળવણી આપવા ભારે ચીવટ રાખવી જોઈએ. ઇતિશમ્. સન્મિત્ર કપૂરવિજયજી.

“મુબારક હો”

રાગ—ગઝલ; ક્વાલી.

નવીન આ વર્ષની આબાદીમાં દિલદાર મુબારક હો !
 ખરે દિલદાર મુબારક હો ! નવિન દિલદાર મુબારક હો ! નવીન૦
 ગુણીજન સુગ પંડિત જ્ઞાની, જન છે ધૈર્ય ધારક જે;
 એવા દિલદાર મુબારક હો ! રૂડા દિલદાર મુબારક હો ! નવીન૦
 એવા સન્મિત્ર લાયક જે, કષ્ટ હરનાર મુબારક હો !
 નવીન કાર્ય નવીન વર્ષે, નવા દિલદાર મુબારક હો ! નવીન૦
 મહાશીર જે કરે છે તે, રૂઢ માની મુબારક હો !
 મુબારક હો ! મુબારક હો ! મુબારક હો ! મુબારક હો ! નવીન૦

ગુલાબચંદ મુળચંદ બાવિશી. (ચુડાનિવાસી)

આવશ્યક ક્રિયાનું ઉચ્ચ રહસ્ય.

(મળેલું.)

દેહાદિમાં અહીં મગત્વ બુદ્ધિવાળા આત્માઓ પ્રત્યેક પળે શરીર, મન અને વાણીના વ્યાપારોવડે અનેક પ્રકારનાં કર્મબાંધનો કરી ભારે થાય છે. નહાના પ્રકારની સંસારવૃદ્ધિ કરનારી ક્રિયાઓમાં તન્મયપણે જોગ્ય છે. જગતના પ્રાણીઓ સાથે વેર વિરોધ ઉત્પન્ન કરે છે અને વધારે છે. પરિચ્છેદની પ્રાપ્તિ, વૃદ્ધિ અને સંરક્ષણ અર્થે અનેક પ્રકારના સાવચ વ્યાપારો આદરે છે. સ્ત્રી, પુત્ર, કુટુંબ, ધન, વેલવ અને યશ કીર્તિ માટે રાત્રી દિવસ નહીં આચરવાના કૃત્યો આચરે છે. અને ઘણે ભાગે આર્ત અને રોદ્ર ધ્યાનમાં ધ્યાનમસ્ત યોગીઓની જેમ પોતાનો ઘણો ડાળ ડાઢ છે. આમ કર્મવૃદ્ધિ કરનારી ક્રિયાઓના અતિ સેવનથી આત્મા મડીન થતો જાય છે. અને પોતાની ઉચ્ચ અને ઉન્નવળ થવાને યોગ્ય સ્થિતિનું અંતર વધારતો જાય છે.

સત્યુચ્ચે સ્વાનુભવથી અને પૂર્ણ જ્ઞાનથી, આત્માના ઉપરોક્ત દોષો અને મડીનતા ટાળવાને અને વિશુદ્ધ થવાને યોગ્ય ઉપાયો સત્ શાસ્ત્રોમાં જણાવ્યા છે. તેને યથાવિધ આચરવામાં આવે તો તે તે ઉપાયો જરેજર અમોઘ થઈ પડે તેમ છે. **પડાવશ્યક-પ્રતિક્રમણ**ની ક્રિયા એ આત્મા વિશુદ્ધિના સરસમાં સરસ અને સરળ ઉપાય છે. એ ક્રિયા શ્રાવકો અને સાધુઓને હમેશ સવાર સાંજ પોતા-પોતાના અધિકાર પ્રમાણે શિષ્ય પુરોગ્યે જતાવેલ ક્રમ અને વિધિ પ્રમાણે, આદર, ઉપયોગ, સ્થિરતા અને શ્રદ્ધા સહિત કરવાની છે. પ્રતિક્રમણમાં આવતા સૂત્રો, અને અધિકારોના અર્થ ભાવ અને હેતુને લક્ષમાં રાખવાના છે. આચાર્યશ્રી સંઘ અને પોતાના આત્માની સાક્ષીએ પોતાના હુઠ કૃત્યોનો શુદ્ધ અને સાત્વિક અંતઃકરણથી પશ્ચાત્તાપ કરવાનો છે. થયેલ દુષ્કૃત્યોનું પ્રાયશ્ચિત્ત અને ફરીથી તે તે દુષ્કૃત્યો તે તે અધ્યવસાયે નહીં કરવાનો દ્રઢ સંકલ્પ કરવાનો છે. પ્રતિક્રમણના ક્ષમાદાન અને ક્ષમાયાચનાના મુળ નિદાનતે—પોતાની ભૂલોની વડીલાત કે જ્યાં કયાં નિના અમલમાં મૂકવાનો છે. થયેલાં વેર વિરોધને હમેશને માટે જાણે થયાંજ નથી એમ ભૂલી જવાના છે. અને એકદરે આત્માપર એકલા દોષોના પડોને એક પછી એક એક અનુક્રમે શુદ્ધ અંતઃકરણથી “ મિચ્છામી હુક્કમ્ ” હેતાં હોએડીને દેડી દેવાના છે. આ સઘળા વિષયોના યોગ્ય વિધાને પ્રતિક્રમણની ક્રિયામાં આવે છે. તેથી પ્રતિક્રમણની ક્રિયા આપા ઉચ્ચ આશય અને ઉચ્ચ લક્ષ્યને ધ્યાનમાં રાખીને તથાવિધ રીતે કરવામાં આવે તો આત્મા કર્મભારથી અવશ્ય હુગયો થતો જાય છે, મડીનતા ટાળી વિશુદ્ધ જનતો જાય

આવશ્યક ક્રિયાનું ઉચ્ચ રહસ્ય.

૧૫

છે, અને તેથી ઘણી નિર્જરા અને શોરા બંધ થાય છે; ફરીથી આત્મસદીનતા કરનારી ક્રિયાઓથી પાછો પગ રહે છે. એમ અનુક્રમે આત્મા પરમપદનો-અચળ સુખનો અધિકારી બને છે.

આજ કાલ કેટલાએક મુમુક્ષુઓ, અને ધર્મની ખરી શ્રદ્ધાવાળા સમજદાર મનુષ્યોને બાદ કરતાં શ્રાવક શ્રાવિકાઓનો મોટો ભાગ આવી ઉચ્ચ હેતુથી યોજાયેલી પ્રતિક્રમણની ક્રિયાને માત્ર કુળધર્મના આદ્યા આવતા રીવાજ પ્રમાણે, ગતાનુગતિકપણે ક્રિયા હેતુ, અર્થ, ભાવ, અને પરિણામ સમન્વયા વિના કે સમન્વયાના ખપી થયા વિના કર્યે બળ્ય છે. અને પ્રતિક્રમણના સૂત્રોને બતાવેલા ક્રમ-પ્રમાણે દ્વેનોત્પાદની માફક કે પોપટનું માફક ફક્ત મોઢેથી જ બોલી બંધ્ય છે. અને જેમ ચોરા ટાઇગમાં આ આવી પટેલી ફરજથી મુકત થવાય તેમ ક્રિયાનું કામ અપા-ટાળાંધ સમેટી લઇ કરેલી ક્રિયાને સાર્થક માની સંતોષ પામે છે. પોતાના મોટા દોષો કે જેને પ્રકટ કરવાથી સમાજમાં પોતાની નિંદા થાય તેમ હોય તેવા દોષોને છુપાવી, સભાસમક્ષ શુદ્ધ ગહારાજ પાસે નહાના નહાના કે નજીવા દોષો માટે આલોચના પ્રાયશ્ચિત્ત લઇ પોતાને ધન્ય કૃતાર્થ ગણે છે અને ગણાવે છે. જે જે દોષો માટે પ્રાયશ્ચિત્ત લીધું હોય કે પ્રતિક્રમણ કરી મિચ્છાદુક્કટ આખ્યા હોય તે તે દોષોને ફરી ફરીને બળવત્તર અધ્યવસાયે સેવે છે. અને દોષોની શુદ્ધિ માટેજ પ્રતિક્રમણ કયું છે તે ન વિચારતાં વારંવાર એ દોષોથી લેશ પણ પાછી પાની કરતા નથી. અને ઉલટા પ્રતિદિન વધુ અને વધુ દોષો સેવતા રહે છે. પ્રતિક્રમણની ક્રિયા કરતાં જે સૂત્રો બોલવામાં કે સાંભળવામાં આવે છે તેમાંથી એક પણ શબ્દ ભાગ્યેજ અંતઃકરણના ઉડાણ સુધી સ્પર્શ કરે છે. આત્મા કોણ? દેહ કોણ? કર્મ શું? કર્મને આવવાનાં કારણો કે ક્રિયાઓ કઈ? દેહ, કર્મ અને આત્માનો સંબંધ કેવો છે? પ્રતિક્રમણના કયા કયા અધિકારો અને કઈ કઈ ક્રિયાથી આત્માના કયા કયા દોષો ટળે છે? એ વિગેરે બાળતોમાંથી એક પણ બાળતનું લેશ પણ બળુપણું ભાગ્યેજ હોય છે. અથવા તો એના બળુપણુ માટે સદ્શુદ્ધ કે શાસ્ત્રજ પુરૂષો પાસે ભાગ્યેજ તે વિષયની પ્રશ્નપરંપરા કરવામાં આવે છે. આથી પ્રતિક્રમણ ક્રિયાના ખરા લાભથી તેઓ ઘણે ભાગે બેનશીળ રહે છે. જે ક્રિયાથી અપરિગિત લાભ થવો જોઈએ, પરમ શાંતિ અને વિશુદ્ધતા થવી જોઈએ, તેને જાહેસે તે ક્રિયા નામમાત્ર ફળને પ્રકટાવી શકે છે. એ એ ક્રિયાની ખામી કે ક્રિયાના કમની ખામી નહીં પણ એ ક્રિયાને અગડંબગડ કરી જનાર અધિકારીનીજ ખામી છે. પ્રતિક્રમણની ક્રિયા અને તેના આશય બંને ઉત્તમ છતાં સાધનારની અજ્ઞાનતાથી એ ક્રિયા ક્રિયાના ખરા અર્થને સિદ્ધ ન કરે એ સ્વાભાવિક છે. દુનિયાના દરેક મત, પંથ, સંપ્રદાય કે ધર્મમાં માત્ર ગતાનુગતિક-

પણે વર્તાનારી અને ક્રિયાના મર્મને નહીં જાણનારી પ્રબ્ધ ઘણી હોય છે. અને પોતપોતાના સાંપ્રદાયિક શાસ્ત્રો અને તેના વિધાનો તરફ અધ આગ્રહ અને ધી-જના શાસ્ત્રો અને વિધિ માટે તિરસ્કાર પણ તેવાઓનેજ વધારે હોય છે.

દીર્ઘકાળના દેહાધ્યાત્મી આત્માથી પહેલીજ વખતે યથાર્થ રીતે આવશ્ય-કાદિ ક્રિયાઓ અને એ પ્રાયે અશક્ય છે. પણ અનુક્રમે તે તે ક્રિયાના અધિકારો અને મર્મો જાણીને તથાવિધ પદ્ધતિથી ક્રિયાઓ કરવાનો અભ્યાસ પાડવામાં આવે, અને વારંવાર દોષોથી પાછા હટવાનું અને નવા દોષો પ્રગળ કારણ વિના નહીં સેવવાનું લક્ષ્યમાં રાખવામાં આવે તો તે તે ક્રિયાઓ સહજ સિદ્ધ જેવી થઈ જાય છે. ક્રિયાની સિદ્ધિમાં સાધ્ય કે સાધન, સાધ્ય અને હેતુઓને સમ્યક્ પ્રકારે જાણીને લક્ષ્યમાં રાખવા જોઈએ. જેમ જેમ સાધ્યને લક્ષ્યમાં રાખી, યોગ્ય સાધ-નોવડે સાધવામાં આવે છે; તેમ તેમ સાધ્યની સિદ્ધિ જલ્દીથી થાય છે. પોતાથી યથાર્થ રીતે ધર્મક્રિયા ન થતી હોય અથવા તો ક્રિયામાં ઉપયોગ શૂન્યતા, મંદ-આદર, અપળતા કે પ્રમાદ વિગેરે દોષો સેવાતા હોય, ક્રિયા અને તેના હેતુઓ વિગે-રેનું જાણપણું ન હોય; વિગેરે વિગેરે એવાજ ધીજા કારણોથી ધર્મક્રિયાઓ નહીંજ કરવી જોઈએ એવો આગ્રહ કરનાર મનુષ્ય ક્રિયાના ખરા લાભથી સદાને માટે વંચિત રહે છે. “તરતા આવડ્યા પછીજ પાણીમાં પગ મૂકવો” એવી પ્રતિજ્ઞા કરનાર મૂર્ખ મનુષ્યને જેમ કદી પણ તરતા આવડતું નથી; તેમ “ક્રિ-યાની યથાર્થ સિદ્ધિ કે યથાર્થ જ્ઞાન થયા પછીજ ક્રિયા કરવી” એવો દુરાગ્રહ કર-નાર મનુષ્યને તે ક્રિયાના ઉત્તમ લાભો કદી પણ મળતાજ નથી. શરૂઆતનો એકટો વાંકો ચુડોજ હોય છે, શરૂઆતમાં ડોપી લખનાર વિદ્યાર્થીઓ લખતાં લખતાં ડોપીમાં અનેક ડઘાડુધી પાડે છે, ચાલતા શીખનાર બાળક શરૂઆતમાં દશ વીશ પછાડ ખાય છે, તેમજ શરૂઆતની ક્રિયામાં પણ એવાજ પ્રકારની ખામીઓ આવવા અવશ્ય સંભવ છે. પણ જેનો એકટોવાંકો થતો હતો તેજ વિદ્યાર્થી અ-ભ્યાસ પાડતાં લેખનકળામાં પહેલે નંબરે આવે છે. અને ચાલતાં પડી જનાર છેકરાઓ ચાલવાનો અભ્યાસ પાડતાં મેટાટી ફલંગો મારતા અને દોડતા થાય છે; તેમ ક્રિયાનો તથાવિધ રીતે અભ્યાસ પાડતાં, ક્રિયારૂચિ વધારતાં, અર્થ લાવની પર્યેષણ કરતાં, મર્મ જાણવાનો ઉદ્દેશ કરતાં, વખત જતાં ક્રિયાઓ પણ અવશ્ય પૂર્ણ કાળ પ્રકટાવનારી નિવડે છે. માટે ભૂલ થાય છે, કે અવિધિ થાય છે, તેથી ક્રિયા નજ કરવી એવો ખ્યાલ રાખવા ઠરતાં ભૂલ થાય છે તે જાણીને સુધારવી અને અવિધિ થતી હોય તો વિધિના જાણુ પુરૂષો પાસેથી વિધિને જાણીને તેનો યથોચિત આદર કરતા રહેવું એ વધારે યોગ્ય છે. માત્ર સાંપ્રદાય મોહથી, કે સમાજમાં ધર્મિષ્ઠની પકિતમાં ગણાવાના લોભથી, કે આ લોક અને પર-

લોકમાં પૌદ્ગલિક સુખના સાધનોની પ્રાપ્તિની અભિલાષાથી ધર્મક્રિયાઓ કરવા કરતાં કેવળ નિષ્કામ ભાવે-કલ્પિત સુખ સાધનોની આશા તૃષ્ણાવિના માત્ર આત્માને નિર્બંધ અને નિર્મળ કરવાને ખાતરજ ધર્મની ક્રિયાઓ આચરવી એ વધારે યોગ્ય છે.

ઘરમાં સ્ત્રીઓ અને દુકાનમાં પુરૂષો સવાર થતાંજ રાત્રિમાં ભરાયલા કચરાને-ધૂળને ચારે બાજુથી ઝાડી ઝપટીને સાફ કરી નાંખે છે; તેમજ દિવસમાં ભરાયલા કચરાને સાંજે વાળીને સાફ કરી નાંખે છે; તેજ રીતિ સત્પુરૂષોએ-અતિશય જ્ઞાની મહાત્માઓએ આત્માને સ્વચ્છ રાખવા માટે-મહીન થતો અટકાવવા માટે પ્રાણીમાત્રના શ્રેયને અર્થે આવશ્યક ક્રિયા ક્રિયાપણું દર્શાવી છે. આ આત્મા ઠાર્મણુ શરીરરૂપ ઘરમાં રહે છે. તે ઘરમાં પણ કર્મરૂપ કચરાપટ્ટીને આવવાનાં આશ્રવદ્વારો ખુલ્લાં હોય છે, તેથી તેમાં વારંવાર કર્મરૂપ કચરો ભરાય છે. રાત્રિને વિષે મન, વાણી અને શરીરના કુવ્યાપારોવડે એટલે કરવા યોગ્યને નહીં કરવાવડે-તેમજ નહીં કરવા યોગ્યને કરવાવડે આત્માના દરેક પ્રદેશ પર ઠાર્મણુ શરીરરૂપ ઘરમાં જે જે કર્મરજ લાગી હોય અને આત્મમહીનતા થઈ હોય તેને માટે પ્રાતઃકાળેજ પ્રતિક્રમણની ઝાડીઝપટીને સાફ કરવાની ક્રિયા સાધુઓ અને શ્રાવકોએ પોતપોતાના અધિકાર પ્રમાણે કરવાની છે. આ રાત્રિએ લાગેલા દોષો ટાળવાની ક્રિયા હોવાથી તેનું શાસ્ત્રકારોએ “રાઈ પ્રતિક્રમણ” એવું અર્થસાધક નામ આપ્યું છે. એવીજ રીતે દિવસના ભાગમાં ભરાયલા કચરાને સાંજે સાફ કરવાની ક્રિયાનું નામ “દેવસી પ્રતિક્રમણ” રાખેલું છે. પગખી અને ચૌમાસી પ્રતિક્રમણ પણ એવીજ રીતે અનુક્રમે પંદર દિવસના અને ચાર માસના એકઠા થયેલા કર્મકચરાને સાફ કરવા માટે યોગ્યથેલાં છે. જ્યારે દિવાળીના દિવસો આવે છે ત્યારે દરેક વ્યવહાર કુશળ મનુષ્યો પોતપોતાના મકાનને સર્વ બાજુથી અને દરેકે દરેક ખૂણા તપાસી બારીકીથી અને વિશેષ કાળજીથી સાફ કરી નાંખે છે અને મકાનને અનેક પ્રકારના હવાસુધારક અને શોભિતા જાણીથ તેવા રંગ રંગાનથી શોભાવે છે અને ઘરની ભીંતોમાં કે ભોંયતળીયામાં પડેલા ખાડાઓને સારી રીતે પૂરીને સઘળું નવા જેવું બનાવી દે છે; તેમજ આત્મકલ્યાણના અર્થી અને ધર્મકુશળ પુરૂષો શ્રી સર્વજ્ઞની આજ્ઞા અનુસારે પોતાના આત્માને રહેવાના ઘરમાં એક વર્ષ દિવસમાં ભરાયલા કર્મરૂપ કચરાને જ્યારે પર્યુષણપર્વ આવે છે ત્યારે આત્માના દરેકે દરેક પ્રદેશ ઉપરથી નિકળી શકે તેવી રીતે સાંવત્સરી પ્રતિક્રમણની ક્રિયાદ્વારા દૂર કરવા યથોચિત પ્રયત્ન કરે છે. પોતે જાણે અજાણે સેવેલા દોષોને બરાબર યાદ કરીને આત્મસાક્ષીએ અને સદ્ગુરૂ તેમજ શ્રી સંઘ સમક્ષ, પોતાના દોષો માટે શુદ્ધ ભાવથી પશ્ચાત્તાપ

કરીને સરળ ભાવે માફીની લેવડ દેવડ કરીને તેને ગિચ્છાદુક્રમ આપે છે. વર્ષ દિવસના ભરાયલા કચરને વાળી ઝુડીને આત્માને સ્વચ્છ બનાવવા અર્થેજ ભા-
દરવા શુદ્ધી ૪ ના રોજ સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ કરવાની સંહિતુક આજ્ઞા જ્ઞાનીઓએ
કરેલી છે. તે પર્વમાં આત્મમક્ષીતતા ટાળવાને જેમ સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ કર-
વાનું છે, તેમજ અનેક પ્રકારની બીજી શ્રી સર્વજ્ઞપ્રણિત ધર્મક્રિયાઓ કરીને
આત્માને પુષ્ટ બનાવવાનો છે. અને ભવિષ્યને માટે જેમ દોષાચરણ બોધનું થાય
તેવા પ્રત્યાખ્યાન સાથે દ્રઢ સંકલ્પો કરવાના છે. તેમજ ગીતાર્થ સદ્ગુણ અને
સમાજ સમક્ષ પોતાથી થયેલા દોષોને સરળ અને સ્પષ્ટ રીતે બહાર કરી, આ-
લોચણા-પ્રાયશ્ચિત લેવાનું છે અને તે લીધેલા પ્રાયશ્ચિત પ્રમાણે કરી આપી ફરી
તેવાજ દોષ ન સેવાય તેને માટે બહુજ સાવચેતી રહેવાનું છે.

આ સાગરાણુ હાથના હાડચામના દેહને રહેવાના ઘરમાં સ્વચ્છતા માટે
બહુ વિવેક રાખવામાં આવે છે. તે ઘરમાં કૂતરા, બિલાડા, સુવર, સાપ, નોળીયા
વિગેરે નુકસાનકારક પ્રાણીઓ ન પેચી જાય અને પેચી ગયા હોય તો તેમાં
સદાનો નિવાસ કરીને ન રહે તેને માટે બહુજ સાવચેતી રાખવામાં આવે છે.
ઘરની અંદર અલગાવી સારનાર ઢેઠ, ભાંગી, ચમાર કે એવાજ બીજા મલીનાર-
ભીઓને પેસવા જતાં અટકાવવામાં આવે છે. અને ઘરમાં વિદ્યા, મળ, મૂત્ર
અને એવીજ બીજી દુર્ગંધીને ન રાખવા માટે અને ઘરને લીંપી શુષ્પી, ઘોળીને
સ્વચ્છ રાખવાને માટે દરેક પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે. જ્યારે હાડચામના દેહને
રહેવાના ઘર માટે રાત્રિ દિવસ ચોખ્ખાઈની કાળજી અને પ્રયત્ન રખાય છે, ત્યારે
આશ્ચર્ય છે કે ખુદ માલીક, કંતોહત્તી, દેહના રાજા આત્મદેવને રહેવાના ઘરમાં
ગમે તેટલા ભૂતરાઓ ગમે ત્યારે આવીને ભરાઈ ગમે, ગમે તેવા બુદ્ધિ, ગમે
તેવાં ક્રોધ, માન, માયા, લોભાદિ ચારણો ગમે ત્યારે ગમે ત્યાં આવીને પોતાનું
રહેઠાણ જમાવી દે, ગમે તેટલી ચોડમાયાઈપ વિદ્યા, અને વિષયવાસનાઈપ
દુર્ગંધીના પર્વત જેવડા ઉકરડાઈપ ઢગલે ઢગલા ઢેકાણે ઢેકાણે જમા થયા કરે
તેને માટે તે ઘરના સાલીકને-આત્મદેવને કશી જ ચિંતા નહીં, કશીજ કાળજી
નહીં, કે કશોજ પ્રયત્ન નહીં તે ઘરને ઘર કહેવું કે દુનિયાની દુર્ગંધીના અને
અપવિત્રતાના ઢગલો કહેવો એ દરેક સ્લેષાઈથી સમજી શકે તેમ છે. પાંચે ધનિદ્રેયો,
મન, વાહ્ણી, અને દેહના બધા દરવાજાઓ એ ભૂતરાઓને પેચી જવાને સદાને
માટે ખૂલ્લાં છે-કોઈપણ દરવાજે અટકાયત કરનાર કોઈ પહેરેગીર નથી. આમ
હોવાથીજ “ દિવા નથી દરવાજામાં, છે અંધારું ઘોર ” એવી દશા થઈ રહે
છે. આ સ્થિતિમાંથી આત્મદેવને જાગૃત કરવાને, વિશુદ્ધ કરવાને, સ્વચ્છતાના
નિયમોનું પાલન કરતા રહેવા માટે, પોતાના શકિત-સામર્થ્યને ઉપયોગમાં આવે.

એવા બનાવવા માટે, અને પોતે બંને છે તેવો મૂળ સ્થિતિવાળો થવાને માટે સત્યુરૂપોએ હ્રમેશ સવાર, સાંજ, પંદર દિવસે, ચાર માસે અને બાર માસે પ્રતિક્રમણની ક્રિયા કરતાં રહેવાનું ફરમાવ્યું છે. મેં ક્યાં ભૂલ કરી? મહારામાં કયો દોષ પેચી ગયો? ક્યા દોષનો મેં પક્ષપાત કયો? કરવા ચોગ્ય શું મેં નથી કર્યું? આજે હું કેટલો ભારે થયો? આજે હું કોનો નિષ્કારણ વેરી થયો? મહારામાં વિભાવદશા કેટલી વધી? મહારામાં કંઈ કંઈ બતના કેટલા પટો પડ્યા? એ વિગેરે બાબતો સ્વાસ્થ્યપૂર્વક વિચારીને જાણવાને અને જાણીને હોયોપાદેયનો વિવક વિચારી દોષોનો પશ્ચાત્તાપ અને ફરીથી તે નહીં આચરવાનો દૃઢ સંકલ્પ કરવા માટેજ પ્રતિક્રમણ કરવાનું છે. પ્રતિક્રમણમાં જે જે અધિકારો આવે છે તે સમજાનો સાર, નિષેધ કે ઉદ્દેશ આત્મનિરીક્ષણ, આત્મશુદ્ધિકરણ, શુદ્ધાલંબન, અને સ્વધર્મે સ્થિતિકરણ એજ છે. રાજ રાજ પ્રતિક્રમણ કરીને એજ કરવાનું છે. આ હેતુ સફળ થાય તો ક્રિયાનો પુરૂષાર્થ સફળ છે. લક્ષ્યને લક્ષ્ય બહાર રાખીને સેંકડો વર્ષો સુધી ક્રિયા કરવામાં આવે તો આંખો મીંચીને નિશાન પાડવા જેવો પ્રયત્ન થાય છે. રાજ ને રાજ-એમ વર્ષો સુધી પતિક્રમણની ક્રિયા કરવામાં આવે અને એ ક્રિયા કરવાની ટેવ પડી બંધ, પણ જો વિષય, કષાય, અને મોહાદિ દોષોથી રજ પણ પાછો ન હોય અને ઉલટાં વધુ અને વધુ દોષો સેવે, વધુ અને વધુ કર્મરજથી ખરડાયા કરે, વધુ અને વધુ વેર વિરોધ કરતો રહે, ક્રિયાનો ઉદ્દેશ અભરાઈપર મૂકી રાખે અને “એ ભગવાન એના એ” રહે તો “ધાંચીનો બેલ સો કોશ ફરે તોપણ ઘેરનો ઘેર” રહે અને “આંધળી દળે અને કૂતરો ચાટે” એ કહેવતો અનુસાર પરિણામ આવે.

ક્રિયા કરવામાં ગઈ કાલ કરતાં આજે કાંઈ વધારે શુદ્ધિ અવશ્ય થવીજ જોઈએ; અને આજ કરતાં આવતી કાલની ક્રિયા પ્રસંગે એથી પણ વધુ નિર્મળતા થવી જોઈએ. એમ થાય તોજ હેતુ સફળ થાય છે. નહીંતર એટલો વખત દુનિયાના બીજા કલેશોમાંથી શરીર અને વાણીના વ્યાપારને રોકાય એટલોજ લાભ થાય છે. મન તો ગમે તે ક્રિયા કરતાં ચપળ હોવાથી કાલે ત્યાં બંધ છે. અને કાંઈ કાંઈ ઉચ્ચલપાચલ કરી મૂકે છે. શરૂઆતથી તે સેંકડો વર્ષો સુધી ક્રિયા કરતા રહેવા છતાં “એ ભગવાન એના એ” રહે તો તેવા પ્રકારની ક્રિયા, ક્રિયાના ખરા લાભને શરીરે પ્રકટાવી શકે?

કેઈ સ્ત્રી કે પુરૂષ ઘરમાં કે દુકાનમાં ભરાયલા કચરાને કાઢવા માટે હાથમાં સાવરણી લઈ “હું કચરો કાઢું હું, કચરો નિકળે છે, ઘર સાફ થાય છે, ચારે બાજુથી ઝાડી કાઢું છું” વિગેરે વિગેરે સૂત્રો મોઢથી વારંવાર બોલ્યા કરે અને હાથમાંની સાવરણીને જમીન સાથે જરા પણ અડકાડે નહીં પણ જમીનથી ઉંચીને

ઉચ્ચીજ સખ્યા કરે અને કચરો સાફ કરવા માટે હાથ, સાવરણી કે શરીરના કોઈ પણ ભાગનો નિધ્યો તેવો જરા પણ ઉપયોગ ન કરે-એવી રીતે મકાન સાફ કરવાની મૂર્ખાઈબરેલી ક્રિયા કદાચ સેંકડો વર્ષો પર્વન્ત કરવામાં આવે અને માત્ર મોઢથી કચરો કાઢું છું એમ યોચ્યા કરે તો તેથી શું તે ઘર કે દુકાન કદી પણ સાફ થઈ શકે કે ઉલટાં હમેશના વધતા જતા કચરાથી વધારે ને વધારે અસ્વચ્છ થતા રહે? એનો જવાબ સાદી સમજવાળાઓ પણ જરૂરીથી આપી શકે તેમ છે કે એ રીતે એ ઘર કે દુકાન સાફ થાય જ નહીં. તેમજ આત્માને કર્મકચરાથી સ્વચ્છ કરવા માટે, રોજ સવાર સાંજ પ્રતિક્રમણ ક્રિયા કરતાં દરેક દોષો માટે વારંવાર મોઢથી “મિચ્છામિદુક્કરમ્” બોલવામાં આવે, વારંવાર માદ્રી ભાગવાના અને માદ્રી આપવાના, દોષોથી પાછા એસરવાના ભાગધી ભાષાના સૂત્રો માત્ર મોઢથી બોલ્યા કરવામાં આવે તેમજ આલોચના કરવાના, દોષોની નિંદા કે પશ્ચાતાપ કરવાના સૂત્રોને ફક્ત મોઢથી વારંવાર બોલ્યા કરવામાં આવે અને એમ રોજ રોજ બોલવા છતાં કોઈ દિવસ પણ દોષોથી રજમાત્ર પણ આત્મા એ સંસારવૃદ્ધિ કરનારી અને આત્માને મલિન કરનારી ક્રિયાઓથી પાછો ન હોય અને ઉલટો વધુ અને વધુ એ દિશામાં આગળજ વધ્યા કરે તો તે આત્મા કર્મભારથી ક્યારે હળવો થઈ શકે? એ પ્રશ્નનો સહેલોજ ઉત્તર છે કે એ પ્રયત્ન રેતીમાંથી તેલ કાઢવા જેવો નિષ્ફળ પ્રાય નિવડે છે. અર્થાત્ સાધ્ય સાધવાનું રહી જાય છે; અને સુડી વાળીને કે આંખો મીંચીને ચકરાવામાં દોડવા જેવું થવાથી હોય ત્યાં ને ત્યાંજ રહે છે, અગર હોય તેથી પાછો પણ હોય છે. પણ એટલુંતો નિર્વિવાદ સિદ્ધ છે કે સત્-ક્રિયાનો અભ્યાસ અત્યારે કદાચ શુદ્ધ પરિણામવાળો જણાય, પણ વખત જતાં એ પણ સફળ થાય. નહીં કરનાર કરતાં કરનાર હજાર દરજ્જે સારો છે; કરનારમાં અનુકૂળ પ્રસંગ પ્રાપ્ત થતાં સહેજે અભિસુખતા અને યોગ્યતા ઉત્પન્ન થાય છે. ત્યારે નહીં કરનાર ગળીયા બાળક જેવો રહી કદી પણ યોગ્યતા મેળવી શકતો નથી. ક્રિયા કરનાર પોતે કદાચ ન્યૂનાધિક લાભ મેળવનારો થાય છે. પણ તે અનેક આત્માઓને સત્ક્રિયાના અનુમોદન કરાવવાના કારણભૂત તો અવશ્ય થાય છેજ. એ દિશાજ સારી છે, લાલે આંખો મીંચીને દોડાય કે લક્ષ્ય વિના દોડાય, દોડતાં દોડતાં કદાચ આંખ ઉઘડી જશે અથવા સદ્ગુણનો ભોગ મળી જઈ ખરી દિશા અને ખર્ચ સ્વરૂપ હાથ લાગી જશે તો પહેલાંનો સમગ્રો પુરૂષાર્થ સફળ થશે. પણ જે કદી એવી ક્રિયા સન્નુબન્ન થતો નથી, તે કદીને ક્યારે ઠેકાણે આવશે? તેનો તો નિર્ણય પણ ક્યાંથી થઈ શકે. બાહ્યે અન્તર્યે ખાધેલી સાકર ગળી તો લાગે છેજ અને બાહ્યે કે અન્તર્યે ખાધેલી ઠાકર પણ દુઃખ તો ઉપજાવે છેજ, તેમ ઉપયોગ શુદ્ધ કે ઉપયોગ વિના પણ ધર્મક્રિયાનું આરાધન કે પરમપુરૂષના

વચનેનો શુદ્ધ ઉચ્ચાર પણ કાંઈને કાંઈ લાભ કરનાર અવશ્ય થાય છેજ. મંત્રના અર્થ જાણ્યા વિના જેમ તથાવિધ મંત્ર સાધના કરનારને મંત્ર કૃત્રીભૂત-કાર્ય-સાધક થાય છે: તેમ અર્થ જાણ્યા વિનાના પણ પરમ પુરુષોના વચનો મંત્રની જેમ જરૂર અસરકારક તો થાય છેજ. ત્યારે એ દિશામાં પ્રયાણ કરવાથી એક-ઠરે જોવાનું કશું નથી, પણ કાંઈને કાંઈ પ્રાપ્ત થવાનું છે એવો નિઃસંશય છે. આથી એમ સમજવાનું નથી કે જેમ કરતા હોઈએ તેમ કર્યે જવું, પણ જેમ બને તેમ લક્ષ્યને જાણીને તેને ધ્યાનમાં રાખીનેજ ક્રિયા કરવાનો અભ્યાસ પાઠવાના ખર્ચ થવું. હાલના જમાનાના સુધરેલા અને કેળવાયેલા ગણુતા મનુષ્યોમાંથી કેટલાકને પ્રતિકમણુ-જેવી ક્રિયા કરવા તરફ રૂચિ કે પ્રવૃત્તિ હોતી નથી. અને કદાચ કોઈ વખત પ્રતિકમણુદિ ક્રિયા કરે છે તો જગતના દૃઢતરે નામ નોંધાવવાને ખાતર, કે સમાજના સર્કલમાં રહી શકવાને ખાતર વેઠની જેમ કરે છે. તેના કારણે પૈકી કેટલાક નિચે પ્રમાણેના પણ છે.

૧. એકતો તેમને બાહ્યકાળથી તેમની ચોગ્યતા અને અધિકાર પારખીને ધર્મના મૂળ તરવો અને નિત્ય નૈમિત્તિક ક્રિયાઓ, અર્થ અને આશય સાથે અને કાર્યસાધક થાય તેવા રૂપમાં ફરજિયાત શીખવવામાં આવતી નથી. તેમજ બાહ્યકાળથી ધરના વડીલો પોતાની સાથે રાખી એવી ક્રિયાઓ કરાવવા તરફ અને ક્રિયા કદાચ કરાવે તો તે સાથે તેને રસ પડે એવી સમજ પાડવા તરફ ધ્યાન આપતા નથી. (સમજણ કયાંથી પાડે, માવતરો પોતેજ સમજતા ન હોય, તે પોતાના બાળકને શી રીતે સમજાવી શકે ?) અને તેથી એવી ક્રિયાઓ કરવાનો અભ્યાસ નહીં પડવાથી, તેવી ક્રિયાઓ કરવા તરફ બરાબર ધ્યાન અપાતું નથી.

૨ બીજું એ કે હાલના જમાનામાં વિલાસીપણું અને સુખશીળતા વધતી જતી હોવાથી એવી ક્રિયામાં વખત રોકવાનું જોબરૂપ જણાય છે.

૩ ત્રીજું એ કે એક અરણસ્તાનના આરણને જેમ ચીનદેશની ચાઈના ભાષાના ભાષણમાં કાંઈપણુ રસ કે સમજ પડતી નથી તેમ અર્થ, ભાવ, હેતુ વિગેરે જાણ્યાવિના, ચાલતી ભાષાથી અત્યંત જુદી ભાષાવાળા સૂત્રો જોતી જવામાં કે સાંભળી જવામાં સમજણના અભાવે રસ કે ભાવ આવતો નથી. અને શું જોઈએ કે શું સાંભળ્યું અને તેનો હાર્દ શું ? એ લેંશ આગળ લાગવત જેવું થાય છે. તેથી તેમાં શુદ્ધતા લાગે છે. અને પ્રતિકમણુ જેવી ઉચ્ચ આશયવાળી ક્રિયાતરફ પણ જોઈએ તેવો આદર થતો નથી. (તેથીજ પ્રતિકમણુદિ સૂત્રોના અર્થ અને ભાવ જાણવાની અત્યંત આવશ્યકતા છે.)

૪ ચોથું એ કે જેઓ હુમેશ સવાર સાંજ પ્રતિકમણુ કરનારા અને દોષો માટે

વારંવાર મિથ્યામિદુષ્કૃતમ્ દેનારા અને આલોચણા પણ લેનારા છે તેઓ-
માંના કેટલાકને વિરોધ વધારનારા, અતિશય ક્રોધી, અતિશય દંભી, અતિ-
શય નિદાઓર કે અનીતિ અને બુઠાણા તરફ અતિ પ્રીતિવાળા બુદ્ધે છે.
તેથી જો પાતોની કિંમત ઓછી આંકવાને બદલે, ઉત્તમ ક્રિયાઓ કરવા છતાં
તેમનામાં ઉત્તમતા ન આવેલી ન જણાયાથી તે ક્રિયાની કિંમત ઓછી આંકે
છે. આથી જો ક્રિયાઓ કરવા લાણી ઓછું લક્ષ્ય રહે છે.

૫ પાંચમું એ કે આ જમાનામાં તર્ક વિતર્કની બજો વધતી જાય છે. અને અનેક
પ્રશ્નોની ભરતીથી મગજ ઉભરાઈ જાય છે. ઠામ ઠામ શંકાઓ ઉદ્ભવે છે અને
અહાર પાસે તેનું સમાધાન મેળવવા જતાં-હૃદય ખુલ્લું કરતાં મહારામાટે
શું અભિપ્રાય બંધાશે? સાંભળનારાઓ નાસ્તિક કે મિથ્યાત્વી કહેશે વિગેરે
વિગેરે લયથી શંકાના ધુમાડાને અંદરને અંદર ભરી રાખવામાં આવે છે.
તેથી તે મગજે શંકાના ધુમાડાઓ કાળા જેવા ઘઈ જાય છે, અને સમા-
ધાન થયા વિના એવી ક્રિયાઓ તરફ રૂચિ થતી નથી. આ અને એવાજ
બીજા ક્રિયા કરવામાં અંતરાય કરનારા અનેક કારણો જીવને આવશ્યક જેવી
ઉચ્ચત્તમ ક્રિયા કરતાં અટકાવી રાખે છે. અને જૈનના ક્ષમાદાન અને ક્ષમા-
ચાચનાના પરમ ખૂણીદાર અને અત્યંત ઉપકારક સિદ્ધાન્તથી યેનરીણ રાખે છે.

પોતે બીજા પ્રત્યે અણુગમતા, અણુઘટતા કે દોષભરેલા કરેલ આચ-
રણ બદલ બીજાની પાસેથી નમ્ર થઈને શુદ્ધ અને નિર્દોષ અંતઃકરણથી હર
હમેશ માફી માગવાના અને બીજાએ પોતાના તરફ કરેલા દોષો માટે બીજાને
માગ્યે કે વગર માગ્યે, તન, મન અને વચનથી-નિખાલસ દીલથી માફી આપ-
વાના જૈન ધર્મના ઉચ્ચતર સિદ્ધાન્તની ગરોળરી કરનારો કોઈ પણ સિદ્ધાન્ત
પૃથ્વીપરના કોઈ પણ ધર્મમાંથી ભાગ્યેજ મળી આવે તેમ છે. બીજાના દોષો
બદલ માફી આપતાં પોતાનામાં કેટલી બધી સહનશીલતા અને ઉદારતા વધે છે?
અને પોતાના દોષો બદલ બીજા પાસે માફી માંગતાં કેટલાં નમ્ર, નિરભિમાની
અને પાપહીનુ ચલાય છે? અને જગતમાં એવા નરરતોથી કેટલી સુલેહ શાંતિ
જળવાઈ રહી જગત સ્વર્ગ જેવું ઘઈ રહે છે? તેના ખ્યાલ નિષ્પક્ષપાતી અને
સત્ય પ્રેમી સર્જનને સહેજે ઘઈ શકે તેમ છે.

જગતના મોટા ભાગનું વલણ દેહાધ્યાસની અતિ પ્રવૃત્તિ તરફ અધિક અને
અધિક વળતું જાય છે અને આત્મકલ્યાણની આવશ્યક ક્રિયાઓ અને કાર્યો
માફ વિનાના અને જરૂર વિનાના મનાતા જાય છે. અવશ્ય કરવા યોગ્ય રહી
જાય છે અને નહીં કરવા યોગ્ય આવશ્યક ગણાય છે. દુનિયાના હાલમાં ધર્મની
બાબતમાં કેવળ મૂર્ખ જેવા હોય છે. અને દુનિયાની પ્રજા દુનિયામાં હાલ ગણા-

તાઓનું અનુકરણ કરનારી ઘણે ભાગે હોય છે. આવી પ્રજાની ગહોળતાથી ધર્મ અને તેના સિદ્ધાન્તો ગમે તેટલા ઉચ્ચતમ હોય છતાં, અને તે ધર્મ તથા તેના સિદ્ધાન્તો જગતમાં સર્વોપરી પદને યોગ્ય થઈ શકે તેવાં હોવા છતાં એવા મંદાધિકારીઓના હાથમાં એ ધર્મ હોવાથી તે ધર્મ ત્રિભુવનવ્યાપી થવાને બદલે જગતના એક ન્હાના સરખા ભાગના ન્હાના સરખા કુંડાળામાં જ માત્ર સંકડાઈને જેવી તેવી સ્થિતિમાં રહી જાય છે. આથી ઉચ્ચ ધર્મના ઉચ્ચ સિદ્ધાન્તો અને આવશ્યક જેવી ઉત્તમ ક્રિયાઓના હેતુઓ અને મર્મો બેઠાંએ તેટલાં અજવાળામાં આવી શકતા નથી અને પ્રજાનો મોટો ભાગ તેનો છૂટથી લાભ લઈ શકતો નથી.

સત્પુરુષોના ફરમાનો પ્રમાણે વર્તવામાં કે ચાલી આવતી ધાર્મિક ક્રિયાઓમાં ખરો પ્રેમ, ખરી સમજણ, અને ખરી શ્રદ્ધાથી પ્રવૃત્તિ કરવામાં સાધકને પોતાની યોગ્યતાની ખામીથી અનેક વિઘ્નો આડે આવે છે. જીવનનિર્વાહની ધર્માલમાંથી થોડો પણ અવકાશ મેળવી પૂર્વ પુરુષોના ફરમાનો અને તેમની રહેણીકરણી પર સ્વાસ્થ્ય અને સ્થિરતાપૂર્વક થોડો પણ વિચાર કરવામાં આવે અને તદનુસાર અનુક્રમે વર્તવાનો નિશ્ચય કરવામાં આવે તો અવળું ચાલતું ચક્ર સવળું ચાલવા માંડે અને સત્પુરુષોના કૃપાપૂર્ણ પ્રયત્નો સફળ થાય.

પ્રતિક્રમણ ક્રિયા માટેના “આવશ્યક સૂત્ર” નામના જૈન આગમ ઉપર પૂર્વના મહાન સમર્થ મહર્ષિઓએ હબરો અને લાખો શ્લોક પ્રમાણના સંખ્યા બન્ધ ગ્રન્થો થનારી પ્રજાના હિતને માટે ગનાવી રાખ્યા છે. એ પણ આવશ્યક ક્રિયાની (પ્રતિક્રમણ ક્રિયાની) આવશ્યકતા માટે પ્રબળ અને અચૂક પૂરાવો છે.

બીજી કેટલીક ક્રિયાઓ જ્યારે ફળ આપવામાં કદાચ વાયદો કે ઉધારો કરે છે ત્યારે પ્રતિક્રમણની ક્રિયાને યથાવિધ કરવામાં આવે તો તે શકડે શકડો લાભ આપે છે. બીજાએ આપણા પ્રત્યે કરેલી ભૂલની આપણા તરફથી માફી આપવાથી હૃદયનો જ્વલંત ક્રોધાગ્નિ તુરંતજ એલાઈ જાય છે, અને આપણી ભૂલની બીજા પાસે માફી માગવાથી હૃદયમાં ઠંટક પેટે સાલતું સાલ નિકળી જઈ હૃદય નિઃશય-નિષ્કંટક થઈ જાય છે. આથી આત્મા શાંત, સ્વસ્થ અને અનુક્રમે સ્થાયી સુખનો ભોક્તા બને છે. એજ તેનો શકડે શકડો લાભ છે. હૃદય-સંતાપ જેવું કંઈ દુઃખ નથી અને હૃદયશાંતિ જેવું કંઈ સુખ નથી. માફીની લેવડ દેવડથી સંતાપ નષ્ટ થાય છે. અને શાંતિની પ્રાપ્તિ થાય છે. એજ એ ક્રિયાની ઉત્તમતાનો પ્રત્યક્ષ પૂરાવો છે. તેમ છતાં સમ્યગ્ જ્ઞાનના અભાવે, સત્-સંગની યોગ્ય જોગવાઈ વિના, આત્માના આરિત્રાવરણીય કર્મની ગહોળતાથી અને દેહાધ્યાસ તથા પ્રમાદવશથી આત્મા આવી આદરણીય અને પ્રત્યક્ષ લાભ-

દ્વારથી ક્રિયા સન્નિપાત થઈ શકતો નથી. અંગે પણ જગતના એવાજ છવેની પંક્તિમાંના છીએ છતાં આ બાબુલાણી અમારો પ્રયત્ન પણ અમારા અને અમારી પંક્તિના બીજા છવેના હિતને અર્થેજ છે, અને તેથીજ આ લેખ લખવામાં આવ્યો છે. આશા છે કે લખણીરૂ મનુષ્યો એનો લાભ લઈ આવશ્યક જેવી ઉત્તમ ક્રિયા સન્નિપાત થઈ અમારા પ્રયત્નને સફળ કરશે. તથાસ્તુ.

શ્રી જૈનધર્મતાંત્રિકોન્ફરન્સનું નવમું અધિવેશન.

(પ્રમુખના ભાષણનું અવલોકન વિગેરે.)

શ્રી બીકાનેર સ્ટેટમાં આવેલા સુબનગઢ નામના શહેરમાં આપણી શ્રી જૈન કોન્ફરન્સનું નવમું અધિવેશન મહાશુદ્ધ ૧૧-૧૨-૧૩ ને રોજ થયું હતું. તે સંજોગે પ્રાથમિક હકીકત એ છે અમારા ગયા વર્ષના ૧૧ મા અંકના મુખપૃષ્ઠની પછવાડેના ભાગમાં આપી ગયા છીએ; અને પસાર થયેલા ઠરાવો વિગેરે અંક ૧૨ માં આપી ગયા છીએ; એ સંજોગે વિશેષ હકીકત રજૂ કરવાની અમે અમારી દ્રષ્ટિ સમજીએ છીએ. અમારો મત શરૂઆતથી એવો છે કે કોન્ફરન્સ જેવા મંડળની આપણી કોમને વર્તમાનકાળમાં બહુજ જરૂર છે. આપણા સર્વ સંજોગોએ એકઠા થઈ કોમ અને ધર્મની અભિવૃદ્ધિના વિચારો પર વિવેચન કરે, યોજનાઓ કરે અને તે અમલમાં મૂકવાના માર્ગો જતાવે તે વાત અનીષ્ટ છે એમ માનનાર વિચારશીલ વ્યક્તિ ભાગ્યેજ હોઈ શકે એમ અમને લાગે છે. અને તેથીજ આ કોન્ફરન્સમાં થયેલ કાર્ય પર વિચારણા કરવાની અમને ખાસ જરૂર લાગે છે. એમ કરવાનું બીજું એ પણ કારણ છે કે કેટલાંક અવનવા પ્રસંગોને લઈને કોન્ફરન્સનું અધિવેશન થવામાં વિઘ્નો આવ્યાં કરતાં હતાં, તેથી તે વિઘ્નોને પરાસ્ત કરી તેને પાછી ઉદયમાં લાવવાની જરૂર હતી. તે નિદ્રાવશ થયેલ મંડળને ફરીવાર જાગૃત થતું જોઈ જૈનકોમની ઉન્નતિ ઇચ્છનાર સર્વને આનંદ ઉત્પન્ન થાય તેમાં આશ્ચર્ય નથી. આ માસિક કોન્ફરન્સને કિત્તાન આપવામાં અગ્રગણ્ય સ્થાન ભોગવે છે, તેના પ્રચારને અંગે વારંવાર વિચારો જતાવે છે અને તેની અભિવૃદ્ધિ માટે યોજનાઓ બૂઠા બૂઠા આકારમાં રજૂ કર્યાં કરે છે. તેથી એ કોન્ફરન્સ દેવીને જાગૃત થતી જોઈ પોતાને થયેલો અત્યંત હર્ષ જતાવતાં આ છેલ્લા અધિવેશનને અંગે હાલ કેટલો પરામર્શ કરીને, આગળ ઉપર તેને માટેની વિશેષ વિચારણા કરવાના પ્રસંગો પણ જરૂર હાથ ધરવામાં આવશે.

સુબનગઢ બીકાનેર સ્ટેટનું એક શહેર છે. ત્યાં વસ્તી લગભગ બાર હજાર માણસની છે. દોઢસો વર ઓસવાળા જ્ઞાતિના છે. તે સઘળા થોડા વરસ પહેલાં

મૂર્તિ પૂજક હતા. એ જાનુએ સાધુનો વિદાર ન હોવાથી હાલ સર્વ તેરાપંથી થઈ ગયા છે. તેરાપંથી મૂર્તિને માનતા નથી અને દાન આપવામાં પાપ સમજે છે. દાન ન આપવું એટલે ધર્મમાર્ગમાં ધન ન ખર્ચવું એવો તેમનો મત છે. તેઓ એમ માને છે કે પાંચ મહાવ્રતધારીનેજ દાન આપવું ઉચિત છે, અન્યને નહિ. ધન ન ખર્ચવાનો ઉપદેશ થાય તે સામાન્ય રીતે સર્વને પ્રિય લાગે છે, અને તેવી વાતને લોકો જાહુ રાહુ થઈને અંગીકાર કરે છે. એ એક મનુષ્યના અધોગમન સ્વભાવનું લક્ષણ છે. આ ઉપરાંત તેઓ જીવને મારવામાં પાપ ગણે છે. તેને જ્યાવવામાં પુણ્ય માનતા નથી, પણ તેનાં લવિષ્યનાં પાપના નિગિત્ત-તરીકે જ્યાવનારને ગણી તેમાં પાપ સમજે છે. આવી જાતનો તેરાપંથીના નામથી આજનાતો માર્ગે ખીકાનેર સ્ટેટમાં અને મારવારના ખીજ લાંગોમાં ઘણા પ્રસર્યો છે. યોગ્ય પ્રયત્ન, સારા ઉપદેશકોદ્વારા થાય તો તેમાં ઘણી જાતનો સુધારો થઈ શકે તેવું એ ક્ષેત્ર છે. વળી ત્યાં આસવાળ કોમમાં એટલા જઘા ધનવાનો છે કે અનેક સારી સંસ્થાઓ ખુલી શકે. ખીકાનેર પ્રાંતના લોકો વ્યાપાર માટે મુખ્યત્વે કરીને કલકત્તે જાય છે, કલકત્તાનો જુટનો મોટો વ્યાપાર તેઓના હાથમાં છે અને તેઓ જાહુ સારી રીતે વ્યાપારમાં આગળ વધેલા છે. આ ઉપરાંત મુંબઈ, કરાંચી આદિ મુખ્ય વ્યાપારના સ્થળોએ પણ તેઓની પેઢીઓ છે. ત્યાંના આશ-વાળોમાં ધનસંચય એટલો મોટો છે કે તેનો ખ્યાલ આપવા જતાં પણ અતિ-શયોક્તિ લાગે તેવું છે. નાના નાના ગામડામાં પણ જૈનો લક્ષાધિપતિ છે. એક લાડનુ જેવા નાના ગામડામાં પાંચ કરોડાધિપતિ છે. ખીકાનેરમાં પંદરસો આશ-વાળના ઘર છે, તેમાં ત્રણશે ઉપર લક્ષાધિપતિ છે અને દશ પંદર લાખની પુંજ થાય ત્યારેજ ત્યાં લક્ષાધિપતિ કહેવાય છે. આવા ક્ષેત્રમાં ડોન્કરનસના ઘણા મેળા-વડા થવાની જરૂર છે, તેઓને ધર્મનું સત્ય સ્વરૂપ સમજાવવામાં આવે તો જાહુ લાલ થાય તેમ છે અને તેઓ સમજી શકે તેવા સરલ સ્વભાવના છે.

શેઠ પનેચંદ સંઘી મુબનગઢના એક ધનાઢ્ય પ્રતિષ્ઠિત શહેરી છે. તેઓને કલકત્તામાં જુટનો મોટો પાયા ઉપર વ્યાપાર છે. તેઓને એક લઘ્ય દેરાસર કરાવવાનો સંકલ્પ ઘણા વરસથી થયો હતો. દેરાસર માટે તેઓએ ૫૪૦૦૦ ચોરસ વાર જગા લીધી છે. દેરાસરમાં અતિ સુંદર મીણાકારી કામ બનાવ્યું છે. દેરાસરની જાનુમાં એ સુંદર જંગલાઓ તથા ખીજ ઉતરવાની જગાઓ બાંધી છે. આગળ આઠી દ્વીપની સુંદર રચના કરવાની છે. દેરાસરની લઘ્યતાનો ખ્યાલ જ્યા વગર આવડો મુશ્કેલ છે. એ દેરાસરની પ્રતિષ્ઠા મહા શુદ્ધ ૧૩ ને દિવસે નિર્ણિત થતાં સંદરહુ શેઠશ્રીના મનમાં મી. ગુલાબચંદળ દહ્યા આદિની પ્રેરણાથી ડોન્કરનસને આજ્ઞાન કરવાની ઈચ્છા થઈ અને તત્સંબંધમાં હેડ ઓફિસની સંમતિ

યતાં મહા શુદ્ધ ૧૨-૧૨-૧૩ ને રોજ કોન્ફરન્સના અધિવેશનનું કાર્ય હાથ ધરવામાં આવ્યું. આ વખતના મેળાવડામાં જે શીઘ્રવારી કાર્ય જનવવામાં આવ્યું છે તેને માટે તેના કાર્યવાહકોને અને કોન્ફરન્સની હોદ્દોદ્ધિસને અમે અભિનંદન આપવાની આ તક લઈએ છીએ.

કોન્ફરન્સના આ અધિવેશનના મેળાવડામાં બુદ્ધા બુદ્ધા દેશના ૧૨૦૦ ગૃહસ્થોએ જાહુ ઉત્સાહથી ભાગ લીધો હતો. કોન્ફરન્સ માટે એક વિશાળ સમીયાણા દેરાસરની બાબુના વિશાળ યોજાનમાં નાંખવા માં આવ્યો હતો. મોટા ગૃહસ્થોના હોદ્દોદ્ધિસો પોલ્ટીયર્સ તરીકે કામ જનવતા હતાં; અને આ વખતના મેળાવડામાં ખાસ નોંધી લેવાલાયક બીના એ હતી કે મેળાવડાનું કાર્ય જરાજર સમજવા માટે લગભગ ત્રણશે સ્ત્રીઓ દરરોજ હાજર રહેતી હતી. મારવાડ જેવા દેશમાં જ્યાં પરદાનો રિવાજ વધારે પ્રચલિત છે ત્યાં આ જનાવ ખાસ નોંધ લેવા લાયક ગણી શકાય.

પ્રથમ દિવસના કાર્યક્રમમાં અગાડિના નિયમ પ્રમાણે રીસેપ્શન ટમીટિના પ્રમુખે આવકાર આપનારું લાખણુ આપ્યું હતું; જેમાં વિચારશીળ તત્ત્વ જાહુ હતું. તેઓએ અંતઃકરણના ઉમળકાથી કોન્ફરન્સને વધાવી લીધી હતી અને એવા મેળાવડાથી યતાં લાભોપર ખાસ ધ્યાન જોર્યું હતું. યોજ્ય રીતે દરખાસ્તો મૂકાયા પછી આ વખતના મેળાવડાના પ્રમુખ સાહેબ શેઠ મોતીલાલ મુળજી પોતાનું લાખણુ વાંચવા ઉભા યતાં તેમને ભારે તાળીઓના અવાજથી વધાવી લેવામાં આવ્યા હતા. તેઓના લાખણુમાં કોન્ફરન્સના ક્ષેત્રનો અવકાશ કેટલો છે અને કોન્ફરન્સે પોતાનું કાર્યક્ષેત્ર હાલ કેટલું રાખવું ઉચિત છે તેનો જાહુ સારી રીતે ખ્યાલ આપ્યો છે. તેઓએ જે વિચારો જતાવ્યા છે તેની સાથે અમે સંપૂર્ણ મળતાપણું જતાવીએ છીએ.

એમનું આખું લાખણુ અતિ ઉપયોગી અને ખાસ મનન કરવા લાયક છે. તેમણે પોતાના લાખણુમાં જે બુદ્ધા બુદ્ધા મુદ્દાઓ ચર્ચ્યાં છે તે ખાસ લક્ષ જોચવા લાયક છે. તેમનું ઉપયોગી લાખણુ આ માસિકમાં - આખું આપવાની અમારી ઇચ્છા હતી, પણ અન્ય પેપરોમાં તે પ્રકટ થઈ ગયેલ હોવાથી તેવી જરૂરીયાત નહિ જણાવાથી તેમાંથી સારરૂપે થોડું અને આપવામાં આવ્યું છે. તેમના લાખણુમાં ખાસ જો મુદ્દા ચર્ચાવામાં આવ્યા છે. કોન્ફરન્સની જરૂરીયાત અને દેખવાણી. જે જે મુદ્દા જનકોમને હાલ ખાસ વિચારવાના પ્રશ્નોરૂપે છે તેને આખા લાખણુમાં ખાસ અગત્યતા આપવામાં આવી છે. શરૂઆતમાં શિષ્ટાચાર મુજબ ઉપકાર પ્રદર્શિત કર્યા પછી કોન્ફરન્સનો શરૂઆતનો ઇતિહાસ આપતાં તેમણે તેની જરૂરીયાત દેખાડી છે. જે બુદ્ધા બુદ્ધા કાર્યો કોમને કરવાનાં છે તેમાં કોન્ફર-

ન્સની કેટલી જરૂરીઆત છે, તે બહુ સારી રીતે તેમાં બતાવવામાં આવ્યું છે. પ્રમુખે કોન્ફરન્સની જરૂરીઆત દર્શાવતાં કહ્યું છે કે—

“ દેશકાળની પરિસ્થિતિ બદલાયેલી છે, તેને પહેંચી વળવા માટે સમુચ્ચયે એકત્ર થઇ વિચારણા કરવાની જરૂર છે. અને એકત્ર સંલનમાં વર્તમાનકાળે મળી લોકવિચાર સમજવાની અને લોક પ્રતાલિકામાં ફેરફાર કરવાની બહુ જરૂર છે. ” વળી આગળ વધતાં તેમણે કહ્યું છે કે “ આપણાં તરફો વર્તમાન તક વિચારણાને પહેંચી વળે તેવા અને સર્વ દૃષ્ટિબિંદુ લક્ષ્યમાં રાખીને લખાયેલાં છે, આપણે અનેક મંદિરો-તીર્થો બળાવી રાખી આપણો વારસો કાયમ રાખવાનો છે, આપણે વિદ્વાનેને પણ વિચારમાં નાખે એવા અનેક સંખ્યાબંધ પુસ્તકોનો ઉદ્ધાર કરવાનો છે, આપણી કામની વ્યક્તિઓ કેળવણી લઇ આપણી પૂર્વની બહોળલાક્ષીને યોગ્ય સ્થાન મેળવે તેને માટે પ્રયત્ન કરવાનો છે, આપણા દિન રિથિતિમાં રહેલા બહુએને ઉઘમે ચલાવવાના છે, આપણે અહિંસા પરમે ધર્મનો બુડો આપા દેશ વિદેશમાં ફરકાવવાનો છે, આપણે શ્રી મહાવીરના સદેશએ જગતને કહેવાના છે, વિગેરે વિગેરે અનેક કાર્યો કરવાનાં છે, અને તે કાર્યો કેવી રીતે કરવાં તે માટે એક દિશા અંકિત કરવાની છે. ”

આ આપા વાક્યમાં કોન્ફરન્સની જરૂરીઆત-કામને અંગે કરવાનાં કાર્યને સરવાળો સર્વ સમાધ બાય છે, અને આવાં કાર્યો સમૂહબળ વગર એકલાથી થઇ શકે તેમ ન હોવાથી કોન્ફરન્સ બરવાની કેટલી અગત્યતા છે તેનો સહુજ ખ્યાલ આવી શકે તેમ છે. કોઇ કોઈ વખત કોન્ફરન્સ ઉપર જે ખોટા આક્ષેપો કરવામાં આવે છે, તેનો બહુ સારો પ્રત્યુત્તર પ્રમુખે તેમના લાપણમાં આપ્યો છે. તે સત્ય કહે છે કે:-

“ મને લાગે છે કે જે કવચિત્ ટીકા થતી જેવામાં આવે છે, તે કાંઇક ફળની અધીરતા બતાવે છે, કાંઇક કોન્ફરન્સના કાર્યોની ગેરમાહિતી સૂચવે છે, અને કાંઇક પૂરા અબ્યાસની ગેરહાજરી બતાવે છે. લગભગ કામને લગતા પ્રત્યેક સર્વલો કેવા દૃષ્ટિબિંદુથી ચર્ચવા જોઇએ અને કઇ કઇ દડીકતો તેને અંગે ધ્યાનમાં રાખવી જોઇએ એ બાબતમાં કોન્ફરન્સે દિગ્દર્શન કરી બતાવ્યું છે. ”

કોન્ફરન્સને અંગે પોતાના લાપણની શરૂઆતમાં પોતાનાં ઉત્તમ અને માર્ગ-સૂચક વિચારો દર્શાવી આગળ વધતાં જૈનકોમમાં સાંપળી કેટલી જરૂરીઆત છે તે ઉપર ટુંકું પણ બહુ સુંદર અને ખાસ ધ્યાન ખેંચવા લાયક વિવેચન તેમણે કર્યું છે. કેટલાક બીનજવાબદાર માણસો કામને પોતાનો સ્વાર્થ સાધવા-પોતાની પ્રતિષ્ઠા સાચવવા કેવા કુસંપમાં ઘસડી બાય છે તેનું સાડું દિગ્દર્શન સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કહી બતાવ્યું છે. વિદ્વાન પ્રમુખ કહે છે કે:-

“ જોડી પ્રતિષ્ઠા ખાટી જવાની લાલચવાળા ટુંકા દૃષ્ટિથી કામને કાઇ વખત અર્થ વગરનાં જગડામાં ઘસડી સમૂહબળને હિન્નભિન્ન કરી નાખે છે, તેને તાણે ન થવા મારી નાખ વિનમિ છે. ” વળી “ બીન જવાબદાર માણસો તેમજ હીન દૃષ્ટિ વગરના મારા કોઇ

પ્રસન્ન થયા હતા. આ હકીકત ઉપરથી સારા ફેળવણીએલ ઉપદેશકો કેટલું સારું કામ કરી શકે એ વશ્વમાં લેવા યોગ્ય છે. આપણા પવિત્ર સાધુઓને સંયમ ધર્મ પાળવાના હુવાનો તેઓ અને ત્યાં હુદયી વીચરી શકે નહિ એ સ્વાભાવિક છે, પરંતુ આપણે જ યોગ્ય ઉપદેશકો સારી સંખ્યામાં ધરાવીએ તો તેઓ બહુ સારું કામ કરી શકે એમ લાગે છે. અન્ય કોમનો ઇતિહાસ જોતાં આ કામમાં સારી રીતે શિક્ષિત ધર્મેલા ઉપદેશકોની જરૂર અમને બહુ લાગે છે અને તે કામ જરૂર હાથ ધરવા યોગ્ય છે. જેનોની પરતી વધારવા માટે, સત્ય સિદ્ધાંતના પ્રચાર માટે અને કોમની બહોજલાલી બાળવી રાખવા માટે જે પ્રળય પ્રયાસ કરવાની જરૂર છે તેનાં ઉપદેશકો મોટો ભાગ ભજવી શકે એમ સર્વતા મનસાં ડસાવવાની જરૂર છે.

આ વળતના અધિવેશનમાં શેડ માતીલાલ ગુળાબીએ જે હઠાર રૂપિયા ફેળવણી ખાતામાં અને પાંચશે રૂપિયા કોન્ફરન્સ નિલાવ કાંડમાં આપી સારી ઉદારતા બતાવી છે. સર્વથી વધારે નોંધવા જેવો બનાવ કોન્ફરન્સના અધિવેશન માટે ત્રણ ઉપરા ઉપરી આમત્રણનો છે. મુળઇ, ઓશીયા અને અંબાલા એવી રીતે અનુક્રમે ત્રણ આમત્રણ મળ્યા છે, તે કોન્ફરન્સના જીવનને સુદૃઢ કરવા સારી ભૂમિકા ભળી છે. આખી કોમે એકત્ર થઈ આ સંસ્થાને ઉન્નત કરવાનો પ્રયાસ કરવાની જરૂર છે અને અમારા મુળઠવાસી બાપુઓ હવે પછીના અધિવેશનમાં તેમ કરી કોમનો ઉપકાર વહોરી દેશે એવી અમારી સંપૂર્ણ ખાત્રી છે.

વર્તમાન સમાચાર.

લાલનગર જૈન વિદ્યાશાળામાં ઇનામનો મેળાવડો.

ફાગણ શુદ્ધ ૬ મંગવારની રાત્રીએ શ્રાવિકાના ઉપાધ્યયમાં શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન વિદ્યાશાળાના વિદ્યાર્થીઓને ઇનામ આપવાનો મેળાવડો રા. રા. સુરારજી આણંદજી દત્તા મુખ્ય દીવાન સાહેબના પ્રમુખપણા નીચે કરવામાં આવ્યો હતો. તે પ્રસંગે પ્રેક્ષકોના બહોળો ભાગ જેનોતો હતો. તેની સંખ્યા મુમારે ૫૦૦ ઉપરાંત હતી. ફેળવણી ખાતાના ઉપરી રા. રા. કૌશિકરામભાઈ તથા નગરશેડ પરભુદાસભાઈ વિગેરે પણ પધાર્યા હતા. આ પ્રસંગે વિદ્યાર્થીઓએ ૭-૮ પ્રવેશો ધણા અગરકારક ભજવી બતાવ્યા હતા. જે જ્ઞેધને પ્રેક્ષકોના ચિત્ત પ્રસન્ન થયા હતા. ત્યારબાદ સેક્રેટરી મી. કુંવરજી આણંદજીએ વિદ્યાશાળાની ઉત્પત્તિથી અત્યાર સુધીના ટુંક હુવાલ પ્રદર્શિત કર્યો હતો. પ્રાંતે આવતું ઇનામ શેડ નરોત્તમ દાસ બાણુજીએ તેમના ભત્રીજા પ્રેમચંદના શુભ લક્ષ પ્રસંગે આપેલા રૂા. ૫૧) તથા રા. ગીરધરલાલ આણંદજીએ તેમના મુત્ર મનિલાલના લક્ષ પ્રસંગે આપેલ

રૂા. ૫૧) ફલ રૂા. ૧૦૨) નું મે. હીવાન સાહેબના હાથથી આપવા અરજ કરી હતી. ત્યારબાદ પ્રમુખ સાહેબે પોતાના હાથથી પહેલા વર્ગના છોકરાઓને ઇનામ આપ્યા હતા. બાદ તેઓ સાહેબે વિદ્યાશાળાને લગતું ઘણું સુખોપકરણ કરી કાર્ય સમાપ્ત કર્યું હતું. બાદ પાન ગુલાબ લઈ મેળાવડો બરખાસ્ત થયો હતો.

ભાવનગર જૈનકન્યાશાળાનો ઉદ્ઘાટન સમારંભ.

શેઠ ત્રિભુવનદાસ ભાણુજીએ ભાવનગરમાં થયેલા જૈન કોન્ફરન્સના અધિવેશન પ્રસંગે જે ઉદ્ઘાટના બતાવી રૂા. ૨૦૦૦૦) ની રકમ જાહેર કરી હતી, તેના વ્યાજમાંથી અને જુ. ખર્ચની નામદાર દરબારશ્રી તરફથી મળતી ગ્રાંટમાંથી આ જૈનકન્યાશાળાનું કામ બહુ સારી રીતે ચાલે છે. તેને માટે એક ઘણું સુશોભિત મકાન તેમના લઘુ બંધુ નરેન્દ્રભાઈ હાલમાં બંધાવ્યું છે. તે મકાનને અંગે બીજી વીશ હજાર ઉપરાંત મોટી રકમ ખર્ચવામાં આવી છે. તે મકાન ખોલવાની ક્રિયા તા. ૧-૩-૧૫ ફાલ્ગુન શુદ્ધ ૧૫ મે નામદાર રાણીશ્રી નંદકુંવરબા સી. આઈ. ના હાથથી કરવામાં આવી છે. આ પ્રસંગે મેળાવડો પણ ઘણા મોટા પાયા ઉપર કરવામાં આવ્યો હતો. નામદાર મહારાજ સાહેબ, તમામ અધિકારીઓ, શહેરના સંભાવિત ગૃહસ્થો અને જૈનકોમના અંગેવાનો સર્વે પધાર્યા હતા. પ્રારંભમાં કન્યાઓએ માંગળિક પ્રસંગને સૂચવનારૂં ગાયન વિગેરે ગાયા પછી આ કન્યાશાળાને લગતી ટુંક હકીકત દર્શાવી મકાન ખોલવાની વિનંતિ ભાઈશ્રી નરેન્દ્રભાઈ નામદાર રાણીસાહેબને કરી હતી. ત્યારબાદ ચાંદીનું તાળું ખોલી તેઓ નામદારે મકાન ખોલવાનું જાહેર કર્યું હતું.

આ કન્યાશાળાનું મકાન શહેરના દરવાજાના નાકા ઉપર ઘણું સુશોભિત થયેલું હોવાથી જૈનકોમને પણ ગર્વ કરવા જેવું થયું છે. કન્યાઓને અભ્યાસ કરવાની સગવડ વધી છે, નામદાર મહારાજ સાહેબની પ્રસન્નતા થઈ છે, જેથી આ જૈન કન્યાશાળા દિન પરદિન વધારે શ્રેષ્ઠ સ્થિતિએ પહોંચશે એવો સંભવ છે. અમે આ ઉત્તમ સંસ્થાના બીજા વાવનાર હોવાથી અમારૂં અંતઃકરણ વિશેષ પ્રકુલિત થાય એ સ્વાભાવિક છે. અમે નિરાંતર આ સંસ્થાનો અભ્યુદય ઈચ્છીએ છીએ.

શ્રી દ્રાગધરાશ્રી સિદ્ધાચળ આવેલો સંઘ.

શ્રી દ્રાગધરાશ્રી રા. હરજીવનદાસ જેશંગભાઈએ રેલવે માર્ગે રૂપે શીયલ ટ્રેન જોડાવીને ફાલ્ગુ શુદ્ધ ૧૦ મે શ્રી સિદ્ધાચળને સંઘ કાઢ્યો હતો. તે સવારે આડવાજે દ્રાગધરાશ્રી નીકળી સાંજે પાંચવાગે પાલીતાણું પહોંચ્યો હતો. સંઘની અંદર સુમારે એક હજાર જૈન બંધુઓ અને બહેનો હતાં. પાલીતાણું પહોંચ્યા બાદ

૬૨

જેનવંશ પ્રકાશ.

પણ પાંચ દિવસ સુધી સંઘવી તરફથી સંઘની ભક્તિ કરવામાં આવી હતી. સંઘવીએ તીર્થયાત્રાનો પરિોત્કૃષ્ટ લાભ લીધો, લેવરાયો. તદુપરાંત સંઘવીને કરવા યોગ્ય સમાચાર, આંગી, પૂજા, સ્નાતીવત્સર વિગેરે તમામ કાર્યો કરીને છેવટે ચતુર્વિધ સંઘ સમઘ મુનિરાજશ્રી મોતીવિજયજી પાસે તીર્થમાળા પહેરી હતી. કાર્ય ઘણું ઉત્તમ કરવા સાથે ઉદારતા પણ સંઘવીએ સારી બતાવી છે. તેઓનો ઘણો નિવાસ જળવપુર ખાતે છે, ત્યાં મેળવેલ દ્રવ્યનો પૂર્વ પુણ્યના યોગે ઘણો સારો વિવેક-પૂર્વક વ્યય કર્યો છે અને પુણ્યાનુગ્રાંથી પુણ્ય મેળવ્યું છે. વઢ બીજે સંઘનો બહોળો સમુદાય રેલવે સ્ટે ન પ્રાગધરા તરફ પાછો વિદાય થયો છે.

શ્રી આગમોદય સમિતિ.

જેન સિદ્ધાંતોની પંચાંગીના પુસ્તકો (પ્રતો) શુદ્ધ ન મળવાથી તેના વ્યાખ્યાનાદિમાં ઘણી અગવડ આવે છે, તેમજ તેની વાંચના લેનારા સાધુઓને દરેકને શુદ્ધ પ્રતિ વાંચવા મળી શકતી નથી. તેથી તે અગવડ દૂર કરવા માટે તેમજ પંચાંગી સમેત સૂત્રોની સ્થિતિ દીર્ઘકાળપર્યંત શુદ્ધતાપૂર્વક ટકી રહે તેવા ઇરાદાથી તે કાર્યને માટે એક સંસ્થા ઉપર જણાવેલા નામની નિયત કરવામાં આવી છે. તે સંસ્થા તરફથી આગમના યોગ્યતા મુનિરાજને જેમ બને તેમ વધારે સંખ્યામાં એક સ્થાને એક કરી આગમોને તેની ટીકા વિગેરેની પ્રતોની વાંચના ચકાવવામાં આવશે. અન્ય મુનિઓ તેમજ શ્રાવકો તેના લાભ લઈ શકશે. એવી વાંચનાનું કામ એકથી વધારે સ્થાને પણ ચલાવવામાં આવશે. જે પ્રમાણેની વાંચનાથી શુદ્ધ થયેલ પ્રતો ઉપરથી પડિતો પાસે પ્રેસ કૉપી કરાવવામાં આવશે અને ત્યાર બાદ તે પ્રેસ કૉપી વિદ્વાન્ મુનિરાજ કરીને વાંચી જશે. ત્યારબાદ ઉંચા ને ટકાઉ કાગળ ઉપર તેને છપાવવામાં આવશે. નકલો ૫૦૦ ન છપાશે અને તે મોટા મોટા ભંડારોમાં તેમજ પ્રયાસમાં ભાગ લેનારા મુનિરાજને ભેટ આપવામાં આવશે. હાલમાં આ કાર્ય પરત્વે પ્રથમ ૧૧ અંગ, ૧૨ ઉપાંગ ને ૪ સૂત્ર સૂત્રનું કામ હાથ ધરવાનું હરાવ્યું છે. તેને માટે મહાશય મેળવવાનું કાર્ય લાઈથી વૉલીચંદ મુરચંદ વિગેરે તરફથી શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. સ્ક્રમ એકઠી થવા લાગી છે, ઉદાર દિલના મહાશયો પોતાના દ્રવ્યનો ચતુરપ્રયોગ કરવા લાગ્યા છે. આ કાર્યથી ઉત્તરોત્તર અનેક પ્રકારના લાભ થવાનો સંભવ છે. વાંચનાને સ્થાને રહેતાના અન્ય મુનિઓને ભણાવવાનો બઢાળસ્ત પણ આ સંસ્થા તરફથી થનાર છે. ચોમાસાના પ્રારંભમાં ને પ્રાંતમાં એકેક માસ મુનિવિદ્યાનો ઉરાવવામાં આવ્યો છે. બાકીના દશ માસ કાગ ચલાવવું હરાવ્યું છે. આ સંઘની વિશેષ હકીકત હવે પછી પ્રગટ કરવામાં આવશે.

ભાવનગરમાં યાત્રાળુઓને ઉતરવાની સગવડ.

શહેર ભાવનગરમાં શ્રી શત્રુજય મહાતીર્થની યાત્રાને લાભ લખને યાત્રાળુઓ ગોઘા વધા વરતેજની યાત્રાને તેમજ ભાવનગરના જિનમંદિરના દર્શનને લાભ લેવા માટે આવે છે. તેમને ઉતરવા માટે પ્રથમ કેટલાક પ્રકારની સગવડ હતી પરંતુ હાલમાં ચાર જગ્યાએ ઉતરવાની સગવડ થયેલી છે.

૧. સમવસરણના વંડાના નામથી ઓળખાતું મઠાન કે જે રોશનથી નજીકમાં છે, ત્યાં પ્રથમ યાત્રાળુઓ મોટી સંખ્યામાં ઉતરતા હતા ત્યારબાદ તેમાં નાટકશાળા બંધવાથી તેમાં ઉતરવાની સગવડ રહી નહોતી. હાલમાં તે મઠાન તદ્દન ખુલ્લું કરવામાં આવ્યું છે અને યાત્રાળુ મોટી સંખ્યામાં ઉતરી શકે તેવી સગવડ થઈ છે.

૨. ખુશાલવિજયની ધર્મશાળાના નામથી ઓળખાતું મઠાન કે જે ગોધાના દરવાજા પાસે આવેલું છે, તેમાં જૈનકન્યાશાળા થવાથી યાત્રાળુઓને ઉતરવાની સગવડ થતી હતી પરંતુ હવે જૈનકન્યાશાળા માટે ખાસ મઠાન શેઠ ત્રિભુવનદાસ બાણુજી તન્દ્રી બંધાયેલું હોવાથી થોડા વખતમાં કન્યાશાળા ત્યાં જવની છે એટલે એ મઠાનમાં પણ યાત્રાળુઓને ઉતરવાની સગવડ થઈ છે.

૩. દાદા સાહેબની ધર્મશાળા કે જે શહેરથી ને રોશનથી જરા દૂર છે. પરંતુ તેમાં મઠાન જિનમંદિર હોવાથી અને ખીજી અનેક પ્રકારની સગવડ વિશેષ હોવાથી ત્યાં પણ યાત્રાળુ સારી સંખ્યામાં ઉતરી શકે તેમ છે.

૪. હાલમાં એક મઠાનની વૃદ્ધ થઈ છે, તે વાગડીઆ અલેચંદ તથા મુળચંદ ગુલામચંદ તન્દ્રી રોશન નજીક અને સમવસરણના વંડાની બાજુમાંજ ખરીદેલું એક મઠાન છે. જે તેમના તન્દ્રી યાત્રાળુઓ માટે ધર્મશાળા તરીકેજ અર્પણ કરવામાં આવ્યું છે, અને તેની અંદર કેટલાક ખીજા મઠાનો, રસોડા વિગેરે બાંધીને યાત્રાળુઓને ઉતરવાની સગવડ વધારી છે. ખાસી વિગેરે નજીક હોવાથી આ મઠાન પણ ઉતરવા લાયક થયું છે. અલેચંદનાઈ ને મુળચંદનાઈએ મેળવેલા દ્રવ્યનો તેમની પાછળ આ પ્રકારે તેમનું નામ રાખીને સદુપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. તેમના મોટા ભાઈ વાલચંદનાઈ નામનાં પંચતવ પામ્યા છે. તેમને માટે પણ તેમના પુત્ર હીરાલાલ સારી રકમને વ્યય કરી તેમનું નામ કાયમ રહે તેનું સત્કાર્ય કરશે એવો ભરૂસો છે.

નવાં જૈન પંચાંગ આ સાથે વહેંચવામાં આવ્યાં છે. તે આહુકોરે સંભાળી લેવા. ખીજા મંગાવનાર માટે કિંમત અરથો આનો. દીકરી મોકુલીનેજ મંગાવવા. પોરટેજ ભુદું મોકલવું.

અમારું પુસ્તક પ્રસિદ્ધિ લાતું.

૧ (તૈયાર થવાથી તરતમાં બહાર પડનાર ગ્રંથો.)

૧ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ. મૂળ. વિભાગ ૧ લો. સ્થંભ ૧ થી ૬.
(આગદાગદાનિવાસી આવિકા આધારગાદના દ્રવ્યથી.)

૨ શ્રી અધ્યાત્મસાર ગ્રંથ. ટીકા સહિત.
(શા. ત્રિભુવનદાસ ભાણુજીના દ્રવ્યથી.)

૩ શ્રી યોગશાસ્ત્ર મૂળ તથા ઉપદેશમાળા મૂળ.
(ઝવેરી ભાણુકચંદ જેતશી વીરમગામવાળા તરફથી.)

૨ (નીચેના ગ્રંથો છપાય છે.)

૪ શ્રી સુદ્ધમાર્થ વિચાર સારોદાર સાર્થ શતક. ટીકા સહિત.
(શા. મુળચંદ બાલાજી વિગેરે શ્રી કુહોદના ગૃહસ્થો તરફથી)

૫ શ્રી અધ્યાત્મસાર મૂળ તથા મૂળ ટીકાનો અર્થ.
(શા. ત્રિભુવનદાસ ભાણુજી તરફથી.)

૬ શ્રી આનંદવન પચરત્નવળી. (૫૦ પદોના વિવેચનયુક્ત) સભાતરફથી.

૭ જૈનદૃષ્ટિએ યોગ. (લેખક-મોક્ષિક) સભા તરફથી.

૮ શ્રી ઠર્મપ્રકૃતિ. શ્રીયશોવિજયજી ઉપાધ્યાય કૃત ટીકાયુક્ત.
(શ્રી બુહારીવાળા શા. લીખાભાઈ સોભાગચંદ તરફથી.)

૯ શ્રી શ્રીપાળ રાજનો રાસ તેમાં રહેલા રહસ્ય સંયુક્ત. (ગુજરાતી)
(શ્રી મીયાંગામ નિવાસી શા. નેમચંદભાઈ પીતારગરદાસ તરફથી.)

૧૦ શ્રી જંબૂદ્વીપ સંગ્રહણી સ્તીક (કું. આ.)
૩ (તરતમાં છપાવવા શરૂ થશે.)

૧૧ શ્રી ઉપદેશ સમતિકા ગ્રંથ. કથાઓ સહિત.
(શ્રી ગોધાનિવાસી પરી. ધરમચંદ મગનલાલ તરફથી.)

૧૨ શ્રી ઠર્મગ્રંથના યંત્રો તેની સમજણ વિગેરે સહિત. (આવિકા સમુદાય તરફથી)

૧૩ શ્રી ત્રિષ્ટિ શલાઠા પુરુષ ચરિત્ર ભાષાંતર. પર્વ ૮-૯ (આવૃત્તિ બીજી)
૪ (નીચેના ગ્રંથો તૈયાર થાય છે.)

૧૪ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ મૂળ. સ્થંભ ૭ થી ૨૪. (સભા)

૧૫ શ્રી ઉપમિતિભવપ્રપંચાનું આયુર્ ભાષાંતર. (સભા)

૧૬ શ્રી પરિશિષ્ટ પર્વનું ભાષાંતર. (સભા)

૧૭ શ્રી હંસચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર. (સભા)

૧૮ શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્ર. પદ્યગ્રંથ. (શ્રી શીહોરના સંઘ તરફથી.)

૧૯ શ્રી આરંભસિદ્ધિ વિગેરે જૈન જ્યોતિષના ગ્રંથો. (ભાષાંતરયુક્ત.)

૨૦ શ્રી હીર કોભાગ્ય કાવ્ય ભાષાંતર (સભા તરફથી)

(વકીત ડહાભાઈ પ્રેમચંદ ધંધુકાવાસીએ તૈયાર કરેલ છે તે.)